

İKTİDAR DIŞINDA HERŞEY

HİÇBİR ŞEYDİR

Merhaba

Yıllar önce yazdığımız "1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın kaçınılmazlığı" yazımız, bugün süreç tarafından vücut buldu. Bir zamanlar, 1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın hayalperestlik, marjinallik olduğunu söylemek modaydı. 20 yıl boyunca her sene tüm bu gü-rültü içinde "buzu kırıp yolu açanlar" olarak Taksim'de olmaya devam ettik. Yolu unutturmamış olmaktan elbette memnunuz.

Her sayımızı dünyadan gelen yeni bir ayaklanma haberi ile karşılamıştık. Şimdi de Suriye, Bahreyn ve Yemen ayaklanmalarına tanık oluyoruz. Devrimler çağında eskiden yılda bir kez karşılaşacaklarımızla neredeyse ayda, hatta haftada bir kez karşılaşır olduk. Zaman daralıyor. Saldırıları ve bu saldırılara verilen cevaplar sertleşiyor.

Yoğun bir ayı geride bıraktık ve daha yoğun gündemleri izlemekte bile güçlük çekiyoruz. Ülkelerimizde ve dünyada tüm emekçiler aynı dalgalanmanın etkisinde benzer hareketler gösteriyor.

Bu sayımızı daha ağırlıkla işçi, emekçi eylemlerine ayırdık. Daha sayı hazırlanırken bile yeni haberler gelmeye devam ediyordu.

Mücadelenin yeni deneyimlerini yeniden paylaşmak üzere.

zaferedek@gmail.com

- *Sendikacılara Gaipten Sorular*
- *İzmir'in Direnişçi Kadınları*
- *Sağlık Eylemi Yeni Eylemler Doğurdu*
- *Dünya Devrimi Yayılıyor*
- *-DEK'in ÇALIŞMA DEFTERİNDEN- Esnek Üretim - Esnek Çalışma-4*
- *Sosyal Güvenlik*
- *Newroz ve Sivil İtaatsizlik*
- *Siz de mi Memurlaştıramadıklarımızdansınız*
- *Dünya Emekçi Kadınlar Günü*
- *-BELLEK- Zafer Savaşan Emekçinin Olacak*

İZMİR'İN DİRENİŞÇİ KADINLARI

EKA: Öncelikle Emekçi Kadınlar ve Devrimci Emekçi Komiteleri adına eylemini selamlıyoruz. Bu eylem Buca direnişiyle başladı. Önce o süreçte başınıza neler geldi sonra tabii ikinci olarak sen neler yaşadın. Bu süreçte ne tür mesajlar vermek istiyorsun senin gibi mücadele etmek isteyenlere. Önce istersen Buca sürecinden bugüne neler oldu bize kısaca özetleyebilir misin?

Batıgül Tunç: Ben Buca direnişinden Batıgül Tunç. Buca direnişinden önce ben bir ev hanımıydım, bir anneydim. İki çocuğumla ilgileniyordum, ev temizliği gibi bildiğiniz şeyler. Çalışma arkadaşlarımdan teklif geldi. Çalışma yapalım diye. Ben o zaman çok düşündüm. Çünkü kendimi çok eksik hissediyordum. Okumamanın ezikliği... Sürekli evde, çocukluktan beri ezilen kadındım. Bayan gidemez, bayan gelemez, bayan erkek işlerine karışmaz, erkeklerin içine giremez... Ama ben yapabileceğimi düşündüm ve kendimi geliştirmeye karar verdim. Arkadaşlarla görüştim. Onlarla birlikte çalışmalara başladık. Buca'da temizlik işlerinde çalışıyordum.

EKA: İşe başladığında ev hayatında sorunlar oldu mu? Çocuklar açısından, eşin açısından.

Batıgül Tunç: Aile açısından sıkıntı yaşamadım. Daha önce de çalıştığım için. Ama tabii zor oldu. Çocukların psikolojisi bozuldu. Çocukların sürekli yanındayken bir anda ayrılmış oldum. İşe parti aracılığıyla girdim. CHP'nin ön seçim çalışmalarını ben yaptım. Mahalle sorumlusuydum. Çocukları komşulara bıraktım, eşim bu konuda yardımcı oldu. Ev, çocuklar ve işler arasında hep bocaladım. Ama yavaş yavaş o bocalamayı atlattım. Bir anne olarak kendimi daha iyi hissettim. Çocuklarıma istediklerini daha rahat alabiliyordum. Çocuklar da bunu hissetti. Annem çalışıyor, her istediğimizi alıyor diye düşündüler. Önceden yeri geliyordu çocuğumu bir parka götürüyordum. Eşimin kazandığı ancak evi çeviriyordu.

Partinin çalışmalarına isteyken de devam ettim. Eve geç saatlerde gidiyordum tabii bir bayanın eve geç vakit gitmesi toplum açısından yanlış. Bayan geç vakitlerde eve gidemez. Tabii aile tarafından tepki aldım. Sen bayansın evinin kadınısın, çocuklarının yanında dur. Niye gidiyorsun çalışmalara diye...

EKA: Üstelik ailenin neredeyse tümüyle CHP'li ve CHP'nin aktif çalışanları olduğu halde?

Batıgül Tunç: Evet. Onlar bir kadın olarak benim evimde çocuklarımla başında durmam gerektiğini düşünüyorlardı. Ama ben bunları aşmayı başardım. Eşimin ailesine de kendi aileme de anlattım durumu. "Ben de dokuz aylığım, siz de dokuz aylıksınız, sonuçta erkek başarabiliyorsa kadın da başarabilir, aramızda ne fark var" dedim. Ben parti çalışmalarına devam ettim. O zaman CHP'nin üç mahallesinin sorumlusuydum. İnsanlar bana değer veriyordu, her şeylerine ben koşturuyordum. CHP'li yöneticiler bir toplantı olacağı zaman bana telefon ederler "mahalleleri topla" derlerdi. Ben toplardım. Zaten ben CHP'ye

Emek Haberleri

Batıgül TUNÇ bir aydır CHP il binasının önünde geceli gündüzlü direnişini sürdürüyor. Bazen Konak belediye işçileri ile birlikte eylem yapıyor bazen bireysel... 2 Nisan Cumartesi günü kendini Konağın merkezinde elektrik direğine kilitlemeye çalışırken polis tarafından kilidini takmadan engellendi. Ancak daha sonra zincirleri ile birlikte yere yattı ve yaklaşık 20 dakika eylemini bu şekilde sürdürdü. Orada bulunan İzmir halkının şaşkın bakışları arasında "CHP il yöneticilerinin kendisine söz vermesine rağmen kendisini kandırdıklarını, kendisine yalan söyleyerek oyaladıklarını, çocuklarının evde yalnız ve kendisinden ekmek belediklerini" haykırdı. Bu haykışları birçok yayın kuruluşları kaydetti.

karşı çıktığım için işten çıkarıldım. Çünkü faal bir insandım, benden hiç itaatsizlik beklemiyorlardı. Sendika çalışmalarına başladığımızda bana Ercan Tatı “sen bu işi bırakacaksın, işçiler için çalışmayı bırak, seni ben kadroya alırım” dedi. Ben bu konuşmayla kendisinin işçiye bakışını öğrendim. “Kesinlikle hayır” dedim. Bana “kesinlikle ben işçileri sendikalı yapmam sendikalı işçinin maaşı bin beşyüz lira taşeronun işçisine verdiğim maaş altı yüz lira. Bu benim zararım” dedi. Ben ona “sen emekten yana bir insan değilsin, emekten yana olsan böyle düşünmezdin. 360 kişiyi seçimlerde arkana alırdın” dedim. Ama onların bakışları öyle değil. Bana “sonuçta çekileceksin” dedi, ben “çekilmeyeceğim” dedim. “Beni karşına mı alıyorsun” dedi. Ben de “evet, karşıma alıyorum” dedim. “işçilerin yanında olacağım” dedim. Oradan öyle çıktım. İşçi arkadaşlarla konuştuk. 4 gün içinde kararımızı verdik. İşçilerin içindeki tek bayan bendim. Tabi bu onların mücadeleyi daha fazla önemsemelerine neden oluyordu. (“İşçi Öğrenci Elele Mücadeleye” sloganlarıyla gelen DÖB’lü öğrencilerin ziyareti ile röportaja ara verildi. Hemen arkasından BDP kadın kollarının ziyareti gerçekleşti.)

EKA: Bir işçi, bir kadın olarak eylemini bize değerlendirir misin? Neler yaşadın?

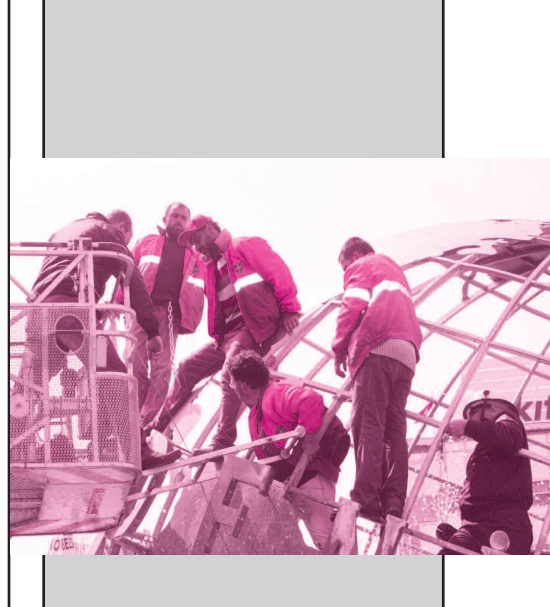
Batgül Tunç: Kadın olarak mücadelenin içinde olmak çok zor. Buca eylemimizin başında “erkekler Batgül için eyleme gitti” dedikoduları çıkarttılar. Etrafımızdakiler çadıra erkeklerle birlikte eylemde olmam dedikodulara yol açtı. Büyük kızım “annen delirdi mi, size önem vermiyor” gibi laflar söylediler. Annemle ve kızımınla konuştum. Burada onurlu bir mücadele yürüttüğümü, ekmeğim için savaştığımı onlara anlattım. Çok stres yaşadım. 24 saat burada yatabiliyorsam bunları aşabilirim. Mücadeleme devam edeceğim. Konak işçileri ile herşeyi paylaşıyoruz. Yediğimiz içtiğimiz bir. Konak işçileri saldırılardan sonra her gün benim yanımda nöbet tuttular. Cahil olmadığımı, mücadele edebileceğimi anladım. Konak işçilerine saldırı olduğu zaman sabah 5.30 da buraya da saldırdılar. Eşyalarıma zarar verdiler. Kızımın resmini yırttılar. Karşı koydum. Daha çok kinlendim. Tansiyonum 18 e çıktı, hastaneye kaldırmak istediler kabul etmedim. Konak işçilerinin yol kapatma eyleminde saçlarımı yoldular, dayak attılar, taciz ettiler.

Mücadele eden kadınlar kesinlikle geri adım atmasınlar. Onların yanındayım saygı duyuyorum. Biz kadınız, yapamayız, başaramayız demeyin. Ben de öyle düşünüyordum ama şimdi kadınların mücadeleyi başarabileceklerini gördüm, inanıyorum. Mücadeleme devam edeceğim. Kazandıktan sonra da işçiler için elimden geleni yapıp mücadeleye devam edeceğim.

EKA: Öncelikle Emekçi Kadınlar ve Devrimci Emekçi Komiteleri adına eylemini selamlıyoruz. Sen aynı zamanda işçi temsilcisisin. Bir eylemci, bir kadın ve bir temsilci olarak eylem ve tabi ki senin sürecin nasıl başladı, bize anlatır mısın?

Gülbeniz Dönmez: Öncelikle hoş geldiniz. Teşekkür ediyoruz desteğiniz için. Biz iki yıldır taşeron firmada çalışıyoruz. İki aydır maaş alamıyorduk. Erteleniyordu, yok evraklar tamamlanmadı, yok imzalar falan... Konak bölgesinde çalışan çocuğu hastalanmış bir arkadaş soruyor maaşlar yattı mı diye. Her seferinde aynı gerekçelerle, bugün yarın diye iki ayı doldurdular. Arkadaşımız “yeter artık bugün yarın diye bizi oyalıyorsunuz” diyor ve üniformasını çıkarıp masanın üzerine bırakıyor. Onun arkasından diğer arkadaşlarımız ve bu bütün mntukalara yayılıyor.

KonakBelediyesi işçileri geçtiğimiz hafta içerisinde ilginç ve zekice bir eylem yaptılar. Önce eylemde oldukları belediyeyi işgal edeceklerini basına haber verdiler. Bütün emniyet yüzlerce çevik kuvvet ve robotlarla konak belediyesini korumaya çalışırken, işçiler belediyeye girmek için yükleniyor. Tam o sırada 4 işçi, önceden planladıkları eylemi gerçekleştiriyor. Montrö fuar kapısının önünde bulunan dünya sembolüne çıkıyor ve kendilerini dünya içinden sembolün demirlerine kilitliyor. Polisye önlemlerle oradan indirilemeyen işçiler ancak iki saati aşkın bir süre boyunca bütün basın önünde sloganlarını ve taleplerini haykırıyorlar. Daha sonra itfaiye aracının gelmesiyle zincirler kesilerek ancak zorla indirilebiliyorlar.

Hiçbir radikal eylemden çekinmeyen Konak işçileri, CHP il binasını iki taraflı kuşattılar. Saatler süren bir arbede neticesinde belediye binasının hayatı işçilerin elinden kurtarılabildi. Bir de daha ne şekilde olduğu kimse tarafından tespit edilemeyen, Konak belediyesinin çatısına çıkıp pankart açan ve güvenlik güçlerine kök söktüren konak belediyesinin İsmail İsimli işçisi polislin duyacağı şekilde bağırarak şunları söyledi. “Bizim ölümümüzü buradan kazırlar. Konak belediyesi başkanı, yetkilileri ve CHP nin İzmir il başkanı ile diğer yetkililere İzmir’i dar edeceğiz dar. Arkasına polisleri alıp dayılanmasınlar. Kimseden korkumuz yok, asıl onlar bizden korksunlar”

EKA: Toplam kaç kişi?

Gülbeniz Dönmez: Toplam 68–70 civarındayız. Biz ikiye bölündük maalesef. Bir de şirketlerde çalışanlar var, onların da birçoğu çıkarılmış. Bunun yanında parayla tutulan yeni elemanlar var. Biz asgari ücret alıyorduk Onlara bin lira maaş verilmiş, şu an süpürgeye çalıştırılıyorlar. Bize katılmayan birkaç arkadaş var birçoğu da çıkarılmış maalesef. Biz 23 gündür burada direnişteyiz. Sendika istiyoruz, iş güvencesi istiyoruz. Gece gündüz, kadın erkek, ailelerimiz, yakınlarımız, sizler gibi bize manevi destek veren birçok gruplar var. Yüreklarine sağlık, sizin de yüreğinize sağlık. Görüşmelerimiz devam ediyor. Kesin bir sonuç yok açıkçası. Hep toplantı halindeler ama bize net bir şey sunulmadı henüz. Yani bize dönen hiçbir şey yok. 23 gündür o kadar çok şey yaşadık ki, belki daha da çok şey yaşayacağız. Belki daha yeni başlıyoruz bilmiyorum.

Aslında dünya genelinde kadınlar hep zoru başarıyor. Kadın olmak zaten zor. İşçi olmak çok daha zor. Türkiye standartlarında çok çok zor gerçekten.

Sağ olsun erkek arkadaşlarımız arbedelerde, saldırılarda bize kol kanat geriyorlar. Gerçekten onların haklarını ödeyemeyiz. Çevik kuvvet bizi ablukaya aldığında arkadaşlarımızın dediği şey; “aman kadınları dövmesinler, aman kadınlar darp yemesin” tabi ki biz burayı canla başla kurduk. Darp da oluyor ister istemez, hakarete de uğruyorsunuz ama sonuçta yılmadık, yılmayacağız. Biz sendikayı alacağız. İyi bir gelecek için, evli olan arkadaşlarımızın çocukları için, bekar olan arkadaşlarımıza iyi bir gelecek için. Ne iş yaparsak yapalım gerçekten hiç önemli değil. Önemli olan iş güvencesi. Ciddi anlamda çok önemli. İnşallah biz de öncü oluruz. İzmir’de öncü oluruz. Bizimle birlikte birçok taşeron firma çalışanının bizim cesaretimizden esinlenerek, özgüven kazandıklarını düşünüyorum. Buca belediyesindeki arkadaşımız Batıgül Tunç hanım tekrar hem de tek başına eyleme başladı. Bu gerçekten çok zor bir şey. Ciddi anlamda zor. Ama biz onun sonuna kadar yanındayız. Onu yalnız bırakmıyoruz elimizden geldiğince. O da sağolsun desteğini her zaman bize gösteriyor, hissettiriyor. Her zaman bizim yanımızda. Yani alacağız. Kazanacağız. Başka yolu da yok. Gerçekten yok. Birkaç gün önce yaşanan arbedede 12 saat boyunca gözaltında kaldık.

EKA: Eyleminizi ve gözaltı sürecinizi isterseniz kısaca aktaralım.

Gülbeniz Dönmez: O gün basın açıklaması için oturma eylemi yaptığımız alandan ayrıldık. Geri döndüğümüzde, eylem alanımızın çöp kamyonu ve bir su tankeri ile kapatıldığını gördük. Belediye biz oturmayalım diye bunları buraya koymuş. (Eylem alanında röportajımız sırasında da bu araçlar orada durmaktaydı) görüşmelerimiz ılımlı geçmişti ve bu alan boştu, biz burada oturmaya devam ediyorduk. Basın açıklamasına giderken de biz bu konuyu konuştuk açıkçası. Bunlar fırsattan istifade böyle bir şey yapabilirler diye. Yaptılar. Biz de dedik ki “lütfen çekin. Biz çöp değiliz, bizi hiçe sayamazsınız. Bizi ezip geçemezsiniz.” Bunun üzerine yolu trafiğe kapadık. Görüşmeler yapıldı fakat o arada ambulans geçti. Biz ambulansa yol verelim istedik. Çünkü bu insani bir sorumluluk. O sırada emniyet müdür yardımcısı “bir şerit açalım bir araç geçsin” dedi. Biz de iyi niyetle açtık. Çünkü bir saatten fazla trafik kilitlendi. Trafığı bir araçlık yola açtığımız esnada çevik kuvvet bizi ablukaya aldı. Bu sırada zaten emniyet amiri “sarın” dedi. Biz birbirimize kilitlendik ve yere yattık. Bizi götürmesinler diye.

EKA: Bu sırada elektrik verildiği ve ciddi yaralananların olduğu söylendi işçilerce.

Gülbeniz Dönmez: Evet, (kulak arkasını göstererek) şuralarına ve rildi. Bir kaç arkadaşımız maalesef ciddi yaralandı. Hem bayan hem erkek arkadaşlarımızdan. Bunlar bizi yıldırmak için. Biz yılmıyoruz, yılmayacağız, bu gözaltılar, baskılar bizi yıldıramayacak. Bizi birbirimize düşürmeye çalışıyorlar. Tam tersi biz daha da çok kenetleniyoruz. Yorulmadık, hiç yorulmadık. Tam tersine daha da çok güçlüyüz. Mutlaka sendika hakkımızı alacağız. Çünkü bize verilmiş olan sözler var. CHP genel başkanının kendi sözü var. “CHP belediyelerinde taşeron kalmayacak.” Artı Hakan Tartan’ın kendisinin verdiği sözler var. Biz bekliyoruz bu sözlerin tutulmasını. Belediye başkanı bizi hiçe sayıyor. “Siz benim elemanlarım değilsiniz, belediyeyle alakanız yok” diyor. “Siz taşerona bağlısınız” diyor. Bu Hakan Tartan’ın projesiydi. Basına bizim için “Konağın çiçekleri, Konak sokaklarına kadın eli değdi, Konağı kadınlara teslim ettim” diyerek gazetelere reklam yapıyordu. Bunların hepsi reklamdan ibaretmiş.

EKA: Senin bir kadın olarak mücadele sürecin nasıl oldu? Bundan sonra mücadele etmek isteyen kadınlara neler söylemek istersin?

Gülbeniz Dönmez: Dediğim gibi biz burada bir amaç için, iş güvencesi ve sendika hakkı için bir araya geldik.

Aslında çok büyük adım attık. Kadın olarak sokakta çalışmak zor. İş güvenceniz yoksa, her an her şey başınıza gelebilir diye çalışıyorsanız gerçekten zor. Konak belediyesi bizi işe alırken söz verdi. İki yıldır bu sözü yerine gelmesini bekliyoruz. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu basında “taşeron işçi kalmayacak” diyor. Tersine Konak Belediyesi başka bir taşeron şirketle anlaştı bile.

Kadın olarak eyleme gece gündüz devam etmek zor. Erkek arkadaşlarımız bize destek oluyor. Saldırlarda bizi koruyorlar. Yolu trafiğe kapatmışlardaki saldırıda erkek arkadaşlarımız bizim üzerimize kapandı.

EKA: Siz aynı zamanda eylemin işçiler tarafından seçilmiş üç temsilcisinden birisiniz. Temsilci olarak neler söylemek istersiniz. Komiteniz nasıl oluştu ve nasıl gelişti?

Gülbeniz Dönmez: Eylem başladığında hakkını arayan, doğruyu söyleyen arkadaşlar orda hemen komiteyi oluşturdu. İşçilerin her birinin seviyesi birbirinden çok farklı. Bir arada tutmak zor. Temsilciler herkesin içinde tartışarak karar alıyor. KENT AŞ işçisi bir ağbimiz bize hep destek oldu ve deneyilerini aktardı.

Tek amacım görevi doğru bir şekilde üstlenip, doğruları ifade edip, karar verip, genel ifade etmesini sağlamak. Hiçbir siyasi partiden destek almıyoruz. Böyle bir talebimiz de yok zaten. 23 gündür ayaktayız. Pek çok sivil toplum örgütü yanımızda ama bizi yönetmiyorlar. Sadece yanımızdalar ve destek veriyorlar. Biz yönetmelerine müsaade etmiyoruz. Konak belediye başkanı Hakan Tartan Yeni Asır’dan gelme ve bu yayın onun sözcülüğünü yapıyor. Bu yayın olayları çarpıtıyor. “Eylemin işçilerle alakası yok. Provokatörlerle alakası var” diyor. Dış güçler vb...

Tekrar diyorum, biz 70 kişiyiz. 23 gündür kimseden destek almıyoruz. Hiçbir partinin vb. bizi yönetmesine izin vermiyoruz. Evliler daha da zor durumda. Arkadaşımız eylemdeyken eşi doğum yaptı. Ailem beni destekliyor ama tabi ki arbedeler onları üzüyor.

23 günde ciddi tecrübeler kazandık. Saldırlar karşısında, paraıyla tutulmuş olan sopalı saldırganlar ve eyleme katılmayıp çalışmaya devam edenler karşısında daha çok birbirimize kenetlendik. Bu saldırganların arkasında kalabalık bir grup geziyor. Sivil polisler, özel güvenlik vb. gece gündüz, kadın erkek farketmiyor. Durakta saldırıya uğrayan kadın ar-

10.04.2011 tarihinde saat 12 de işçilerle birlikte otobüslerle Toros mahallesinin tepesine gittik. Orada önce bizleri merakla bekleyen halka işçilerin eylem komitesinden Mehmet arkadaş işçilerin haklı eyleminden ve Konak belediyesi tarafından işten atıldıklarını bu nedenlerle de eylemde olduklarını megafonla anlattı. Kısa bir halaydan sonra ikişerli sıralar halinde düzenli ve disiplinli bir şekilde yürüyüş başladı. Yürümemiz gereken mesafe en az 10 kilometre...

Eylem, yol boyunca işçi yakınları ve bize katılan emekçi halk ile yüzlerce kişilik fiili bir miting şekline dönüştü. Evlerinden, iş yerlerinden, kahvelerde oyun onayan ve bizi görünce avuçlarını patlatırcasına alkış tutan emekçilerin coşkusu gerçekten görülmeye değdi. Yürüyüş esnasında bizi yuhalayan CHP’li bir kişi, işçiler tarafından linç edilmekten zor kurtarıldı.

12 Eylül 1980 yılından bu yana İzmir’de böyle görkemli ve fiili oluşan ilk eylem olduğu İzmir’de yıllardır ikamet eden arkadaşlarımız söyledi. Üç kez dinlenerek şehir merkezine gelindi. Kapılar semtinden yürürken, birahanelerde çalışan konsomatris emekçi kadınlar da bizi alkışlayanlara katıldılar.

YGS'deki şifre skandalını protesto eylemleri gittikçe büyüyor. Son yapılan YGS sınavında şifre kullanıldığı iddiasına karşılık ÖSYM tarafından yapılan açıklama ne öğrencileri ne de velileri tatmin etmedi. Her men her şehirde lise ve üniversite öğrencileri ve eğitim emekçileri tarafından protesto eylemleri gerçekleştiriliyor.

Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS) mağdurları, eylemlerini sosyal paylaşım sitesi facebook üzerinden örgütlenerek gerçekleştiriyor. İnternet üzerinden daha da kitleselleşerek sınavın iptali ve ÖSYM başkanının istifası için eylemlerine devam ediyorlar.

Eylemlerden biri 6 Nisan günü liselerin, Galatasaray Lisesi'nden Taksim Meydanı'na doğru protesto yürüyüşüyle gerçekleştirildi. Aynı gün içinde KESK Eğitim-Sen şubelerindeki eğitim emekçileri de sınavı protesto için Beyazıt Kampüsü önünden İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yürüyerek basın açıklaması gerçekleştirdiler.

İstanbul, Sarıgazi'de bulunan Mehmetçik Lisesi öğrencileri de YGS sınavında yaşanan yolsuzluğu protesto etmek ve eğitim sistemine tepkilerini dile getirmek için 08 Nisan günü okul bitiminde bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdiler. Mehmetçik Lisesi öğrencileri daha önce Tekel, UPS vb işçi eylem ve direnişlerinde destek ziyaretleri yaptıkları için gözümlü alınmış ardından okuldan uzaklaştırılmışlardı.

Taksim'de gerçekleştirilen eylemlerden biri de bugün, 10 Mart günü gerçekleşti. Bu eylemde facebook üzerinden örgütlenmiş ve daha kitlesel gerçekleşmiştir.

kadaşlarımız var. Basın da sürekli eylemimize saldırıyor.

EKA: Bugün eylemlere katılan ya da mücadele etmek isteyen işçilere, kadınlara mesajınızı alabilir miyiz?

Gülbeniz Dönmez: Hayat çok zor. İşçi, emekçi olmak, kadın olmak daha da zor. Bizi bastırmaya, sindirmeye çalışıyorlar. Umudumuzu, cesaretimizi yitirmeyelim. 23, 43 olabilir. Biz iş güvencemizi, sendikamızı alacağız. Emekçi kadınlara söylüyorum; bir adım attığınızda sivil toplum örgütleri ciddi destek veriyor. Farklı yönde çalışanlar da oldu, ard niyetli olanlar da oldu. Bizim birlik ve beraberliğimizi yitirmemize neden de oldular. Ama eylemimizi bitiremediler. Biz sendikalı olsak da her eyleme destek vereceğiz. Greve katıldığımızdan beri şunu konuşuyoruz, sendikacıların da ciddi sorunları var. Sendikalı olsak da bugünkü örgütlülüğümüzü devam ettireceğiz.

EKA: Size ve eylemdeki arkadaşlarınıza başarılar diliyoruz. Emekçi kadınlar olarak her zaman yanınızda olacağız.

Gülbeniz Dönmez: Teşekkür ederiz. Size de çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

EKA: Merhaba. Sizin eylemin başından beri buradan ayrılmadığınızı anlattı arkadaşlar. Bize süreci anlatır mısınız?

Sevil Kaplan: Önce başladığımızda paralarımız yatmıyordu. Sonuçta biz kiracıyız. İşverene gittik, telefon açtık. Derdimizi anlattık. Ha bugün ha yarın bizi oyaladılar. En son bir arkadaşımız geldi ağladı. “Ben çocuğumun yüzüne bakamıyorum” dedi. Çocuklarım bana “baba neden odun almıyorsun, biz donuyoruz burada” diyorlar dedi. Böyle olaylar oluyordu ve biz çok üzülüyoruz ama bir şey yapamıyorduk. Yaşamak için, çoluk çocuk için çalışıyoruz. 12 kişi yola çıktık. Duyarlı arkadaşlar geldi. 2. gün belediye Başkanı geldi. “Arkadaşlar siz benim işçi değilsiniz Efekent şirketi alt işvereniniz” dedi. Biz de ona “madem öyle formalarımızda neden ‘Konak Belediyesi’ yazıyor” dedik. Herkes gerildi. Taşeron olarak süpürge işi yokmuş, güya hayrına iş vermek için kadro açmış. Biz de ona “siz bize iş verdiyseniz biz de sana koltuk verdik, verdiğimiz gibi almasını da biliriz” dedik.

EKA: Bazı saldırılarla karşılaşmışsınız. Onları bize aktarır mısınız.

Sevil Kaplan: Bir eylem gününde sivil çalışanlarla karşılaştım. Belediye'de paralı olarak çalışıyorlar. Ellerinde sopalarla, bizleri dövmek için 150 şer liraya tutulmuşlar. Beni saçlarımdan tutup hırpaladılar. Şirketin müdürü köşede arabayla bekliyor. Bağırđım. Arkadaşlar geldiler. Sopalı arabaya binip kaçtı.

Yine birgün börek almaya gidiyorum. Takım elbiseli 20-30 kişi beni vitrin camının önüne sıkıştırdı. Alsancak'ta, durakta, karşıma arabayla çıktılar. Duraktakiler çaktı kurtuldum.

EKA: Bugün her yerde kadınlar direnişlere katılıyorlar. Onlara mesajınız var mı?

Sevil Kaplan: Birbirlerini desteklesinler. Cop da yesek, dayak da yesek, sokaklarda sürükleseler de ekmeğimizin peşindeyiz. İşçiler, kadınlar, kendilerini ezdirmesinler, boyun eğmesinler. Bugün grev kırıcı, satılık olan herkesi kınıyorum. Yanımdaki tüm erkek ve kadın arkadaşlara, öğrencilere, bize destek veren devrimcilere, Beldiye-İş 5 No'lu şubeye, tüm arkadaşlara teşekkür ederim.

EKA

EYLEMSİZLİĞİN EYLEMİ YA DA SENDİKACILARA GAİPTEN SORULAR

Bu gürültünün içinde, ağızlar ne kadar kalabalık olursa olsun aslında herkes birbirini anlıyor. Sendikalarda çalışma yapan iyi niyetli, ilerici, devimci insanları çileden çıkartan burjuva sendikacılar, iflah olmaz reformistler ve oportünistler ve tabii ki sendikalizmin dibine vuranlar... Aşağıdaki test bir sınav ya da kişilik testi değil. Amacımız sendikaların neden uzun tartışmalar sonucu bir türlü ileriye gitmeyen kararlara imza attıklarını, hak alıcı eylemleri örgütleyemediklerini bir kez daha ortaya dökmek. Tüm yaşadıklarımız tamamen politik, ideolojik.

Birleşik mücadele için alınan 3 Nisan Ankara eylemi kararı yine ölü doğdu. Konfederasyonlar içinden sıyrılıp gelen 20 "muhalif" sendika bir araya gelerek Ankara'da büyük bir miting'in basın açıklamasını yaptılar. Bazıları yoldan döndü. Eylemin bir grubun etkisinde yapıldığı gerekçe gösterildi. Sonra Ankara özelinde bir basın açıklaması ile de sonuçlandı. Bu eylemin ve diğerlerinin perde arkasını bir kez daha aralamak istedik.

Sorular çoğaltılabilir. Önemli olan sendika çalışmalarını gericileştirilenlere verilecek cevapları çoğaltmak diye düşünüyoruz.

1- Sizce neden kitlesel eylemler örgütlenir.

a) Kitlelerin enerjilerini boşaltmak ve hayal kırıklığını aşmak için.

b) Pasif olan kitlelerin günlük sorunlarını sahiplenmelerini sağlamak.

c) Burjuvaziyle pazarlıkta sendika yöneticilerinin elini güçlendirmek için.

d) Kitlelerin nicel ve nitel gücünü kendileri ve burjuvazi açısından açığa çıkarmak için.

2- Neden temsili (katılımcılar açısından sınırlanmış, yönetici ve/veya temsilcilerin çağrıldığı) eylemleri tercih edersiniz.

a) Daha örgütlenme aşamasında bile geniş kesimlerin harekete katıldığı eylemlerin sınırlanması zor olacağı için.

b) Dostlar alışverişte görsün, bir şeyler yapıldığı düşünülün diye.

c) Kitlesel eylemlerin örgütlenmesinin çok maliyetli ve çok zaman alıcı olduğu için

d) Eylemlerin temsili olmaması, kitlelerin eyleme katılmaları için bilgilendirilmesi gerekir.

3- Kitlesel eylem kararlarının son anda haber verilmesinin ya da örgütlenme çalışması için zaman ve araç sağlanmamasının sizce nedeni nedir?

a) Eylem kararı alınırken zorunlu kalındığından alınmıştır. Ancak daha karar alınırken eylemin tehlikeli sonuçları görünerek tedbirler de alınmıştır.

b) Kitleleri daha sonra pasiflikle suçlayabilmek için.

c) Eylemi örgütlemesi gereken kişiler kulis faaliyetlerinden dolayı meşgul olduklarından. Sendika bütçesi eylemlerde kullanmak için değildir.

d) Hepsi eylemsizliğin eyleminin gerekçeleridir.

4- Sendikalarda temsilcilik sisteminin işletilmemesi ni neye bağlıyorsunuz.

İşten çıkarılan taşeron PTT işçileri, Topkapı ve Sarıyer PTT işletmeleri önünde başlattıkları direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

PTT Genel Müdürlüğü'nün Topkapı ve Sarıyer PTT işletmelerinde işten çıkardığı işçiler direnişlerinin 76. gününde 22 Mart Salı günü saat 12.00'de PTT'nin İstanbul Sirkeci'deki Genel Müdürlüğü'nün girişindeki demir kapıya zincirlediler. Hiçbir gerekçe gösterilmeksizin işlerinden atıldıklarını ve işlerine geri dönebilmek için 76 gündür işyerleri önünde direnişte olduklarını belirten PTT işçileri Rıza Soylu, Cafer Kalağ, Celal Ünlütürk darp edilerek gözaltına alındılar.

PTT İşletmelerinde personel eksikliği nedeniyle ağır iş yüküyle, güvencesiz ve insanlık dışı koşullarda çalışmak zorunda kalan posta emekçileri taleplerini dile getirmek için 26 Mart Cumartesi günü Taksim'deydi.

İşçiler adına açıklama yapan posta dağıtıcısı Ferhat Apsin, PTT işçilerinin dayanacak gücünün kalmadığını, işten çıkarmalarla birlikte iş yüklerinin arttığını ifade etti.

Dağıtım çıkan posta emekçilerinin postaların geç dağıtılması nedeniyle hakaretlere ve dayağa maruz kaldıklarını belirten Apsin, “Personel eksikliğini; fazla çalıştırma, hak gasp-ları, cumartesi ve bayram çalışmalarını ile çözmeye çalışan PTT yönetimini bir kez daha uyarıyoruz” dedi. PTT Bank adı altında yeni bir yapılanmaya gidildiğini hatırlatan Apsin, bu yapılanmanın tüm giderlerinin kefalet sandığındaki paralardan karşılandığını dile getirdi ve kefalet sandığı paralarının hak sahiplerine ödenmesi gerektiğini söyledi.

Topkapı PTT AVPİM ve Sarıyer Dağıtım Merkezi önünde direnişlerini sürdüren PTT işçileri işlerine geri dönünceye kadar mücadeleyi sürdürme kararlılıklarını ifade etti.

- a) Kitlelere fazla inisiyatif tanıyan, yöneticilerin hareket kabiliyetini kısıtlayan bir sistem olduğu için.
- b) Küçük olsun benim olsun.
- c) Biz toplanıp onlar adına karar veriyoruz ya ne gerek var. Hem işletilmesi için de çok çalışma yapmak lazım.
- d) Temsilcilik sisteminin sendikalarda hâkim duruma gelmesi için çalışma yapıyorum.

5- İşçilerin ve emekçilerin ortak örgütlenmesi hakkında ne düşünüyorsunuz.

- a) Birbirlerini her yönden tamamlayacakları ve daha güçlü eylemlere sürüklenme tehlikesinden dolayı tehlikeli buluyorum. (ama tabi bunun tersini savunuyorum)
- b) Savunuyorum ama nasıl yapılır, sonu nereye varır bir fikrim yok.
- c) Bunun sonucunda koltuğumu kaybeder miyim? Hesaba göre savunurum.
- d) İşyeri birliğini ve ortak örgütlenmeyi geliştirmek için çalışma yapıyorum. Devrimin örgütlenmesi için bunun şart olduğunu düşünüyorum.

6- Sendikalarda politika yapılmasıyla ilgili düşüncelerinizi açıklayınız?

- a) Sermayenin politikaları evet, işçi sınıfının politikalarına hayır.
- b) Kitleleri ürkütmeyelim...
- c) Sendika, politika yapma yeri değildir. Hak arama yeridir.
- d) Sendikalarda işçi sınıfının politikalarını etkin kılmak için çalışıyorum.

7- Sendikaların faaliyet alanlarını sınırlandırmalarını, mesleki, ekonomik mücadele sınırlarında ısrar etmelerini nasıl açıklıyorsunuz.

- a) İyi ya işte. İsteddiğimiz de buydu zaten.
- b) Sendika başka ne yapabilir ki? İşlevi bu. Hele şu kaybettiğimiz hakkı alalım da...
- c) Böylesi daha güvenli.
- d) Sınırlandırılmaların kaldırılması ve toplumun tüm kesimleriyle mücadele birliğini örmek için çalışma yapıyorum.

8- Bu ayaklanmalar çağında ülkelerimizde ayaklanmalar başladığında ne yaparsınız?

- a) Kitlemi sükunete ve sağduyuya çağırıyorum. Her türlü taşkınlığı engellemeye ve bunu yaratanları ortaya çıkartıp cezalandırılmalarını sağlamaya girişirim. (daha önce de olduğu gibi)
- b) Ayaklanma anında onun bir ayaklanma olduğunu nasıl anlayacağız? Ayaklanmanın yürütmesinde olacak mıyız?
- c) Ayaklanma sırasında eylemlere devam edersem, bastırılırsa sonra ne kadar ceza alırım? Ya kazanılırsa neleri kaybederim? İyice hesap yaparım.
- d) İşçi ve emekçilerin iktidarı ile sonuçlanması için emekçileri ayaklanmaya çağırır, katılırım.

.....

Anlaşıldığını biliyoruz ama yine de bilmeyenler ve anlamamakta ısrar edenler için hangi maddelerin kimleri temsil ettiğini yazalım.

- a) Burjuva sendikacılar,
- b) Reformist ve oportünistler,
- c) Sendikalistler,
- d) Devrimci çalışma yürütenler.

YOKSA SİZ DE Mİ BİZİM MEMURLAŞTIRAMADIKLARIMIZDANSINIZ?

“Öğrencilikten memurluğa nasıl geçilir?” diye sorulsaydı bir gün bana, büyük ihtimalle: “Nasıl geçilecek canım, sınava gir, kazan, torpil bul, memur ol; mantık bu” gibi bir cevap verirdim. Tabi “haşmetli devletimizde” devlet işlerinde saydamlık ve eşitlik esas olduğu için(!) yakınlerimiz hamilimize kart yazmıyor artık, her şey “eşit rekabet” ortamında atama usulü. O yüzden verdiğim cevapta, anlaşılacağı üzere torpil bulmak gibi yanlış bir söz öbeği gizli. Okuyanlardan özür dilerim.

Ama işte, sorulsa böyle cevap verirdim dediğim gibi olmuyormuş, memur olmak. Ya da biz buna memur olmak değil de, memurlaştırılmaya zorlanmak diyelim. İşe ilk başladığım gün, her şey o kadar saçma gelmişti ki, ben nerdeyim, ben ne yapıyorum sorusunu sormadan edemedim çoğu zaman. Aslında akli selim bir insanın beş dakikada yapacağı işin kimi koltuklar kabarsın diye nasıl beş günde yapıldığını gördüğüm zaman, burjuva devletin bürokrasisi ne menem şeymiş yahu deyip durdum. İnsanların birkaç sıfat elde etmek, o “asil” kışları daha rahat etsin diye sünger sandalyelerden ortopedik koltuklara sahip olmak için nasıl delik yağ fıçıları gibi yağ akıttıklarını görünce, pes dedim. Evet ilk geldiğimde tüm bunlara pes dedim, sürekli okuduklarım, dinlediklerim şimşek gibi çakıp durdu beynimde. Ve devrimin kendini ne kadar dayattığını ve günün en gerekli, en acil çözümü olduğunu yaşayarak bir kez daha anladım. İnsanların bu önü alınmaz çürümüşlüğü, tamamen yitirdikleri insan olma bilinçlerini tekrar kazanması için, bir an önce devrimin olması gerektiğini anladım.

Daha öğrenciyken tam olarak idrak edemediğim komite-konsej örgütlenmesinin önemini de işe başladığım şu kısa zamanda çok çabuk kavradım. Ama nasıl? Çürümüşlüğü had safhalarını geçiren KESK’in aslında nasıl hiçbir şey yapmadığını görünce. Sadece bundan dolayı mı, elbette hayır! Ama komite-konsejlerin önemini idrak etmemde bir işaret fişeği oldu bu durum. KESK’in çalışma alanında sadece bir metrekare bir panoda faaliyet yürütüyor olması çok gülünç geldi. Bu işin, sendikaya bel bağlamakla olmayacağını bir kez daha yaşayarak anladım.

Mesai saatleri geliyor geçiyor, geliyor geçiyor, geliyor geçiyordu. İş yerinin açık cezaevinden farkı yok bence. İnsanların düşünmemesi, üretmemesi ve pasifize olması için –kısaca şuna memurlaşması için diyelim- dört bir yandan kuşatmanın olması, içimdeki isyan ateşini gittikçe körüklüyor. Aklıma işçiler geliyor sürekli, onların emeğinin yanında hiçbir şey olan bir emek gücüne karşılık hak etmediğim bir mebla alıyor olmam kendimden utandırdı bir süre. Kapitalizmin tüm iğrençliğini, saçmalığını biliyor olmak, görüyor olmak ve bilince çıkarılmış olmanın yetmediğini anladım; yaşarken bunca sinirlenmemden, şok olmamdan, şaşımamdan.

“Cuma namazı”na gitmediğim için adımın önüne “alevi” eki koyarak beni onurlandırma ihtiyacı duyuluyor olması çok komiğime gitti, hala da gidiyor. Tüm insanlar garip davranıyor, sırf bu yüzden. Ne bileyim, kimi “devlet büyüğümün” çayını karıştırmadan getirdiğim için azar işitiyor olmam –azar demek az kaçır, bir zurba laf işitmeme- ne derece sınırimi bozduysa, namaza gitmedim diye alevi oluyor olmam da o kadar cahillikle bağdaşır ve komikti.

Sindirmek ve nato kafa nato mermer bir insan olmam için sistem dört bir yandan saldırıyor. Bir tek bana değil elbette, yeryüzünü aşkın yüzü haline getirmeye çalışan her insana bu saldırı var. “Çıkabilir miyim efendim” değil de “ben çıkıyorum ..... bey” dediğim için ayak üstü ciğeri beş para etmez kimselerden laf işitiyor olmak, açıktan “biz seni memurlaştıracağız, direnme” uyarısıdır benim için. Ama istedikleri kadar çabalasınlar, kendileri yorulur.

Bu tip somut olaylar saymakla bitmez elbette, tek tek ağaçlarla uğraşırsak koca bir ormanı kaybedebiliriz. Sizlerin yıllardır, milyonlarca defa karşılaştığınız bu saldırılarla ilk kez karşılaşiyor olmanın hincını paylaşmak istedim sizlerle sadece. Komite ve konsejlerde örgütlenmenin, emekçilerin mücadelesinde birliği oluşturmak açısından ne kadar önemli, kapitalizmi paramparça etmek ve yıkmak için ne kadar acil olduğunu genç bir DEK’li olarak ben de biliyorum. Ve tüm emekçileri, en içten devrimci duygularıyla kucaklıyorum. Zafere DEK, daima!

Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi’nde sağlık emekçilerinin 1 Nisan Cuma günü performans sistemine karşı başlattığı grev 5 Nisan günü kazanımla sonuçlandı.

Grevin başlamasının ardından gelişen etkiyle asistan hekimler Sağlık Bakanı Recep Akdağ ile görüştüler.

Görüşmede asistan hekimlerin talepleri kabul edildi. Talepler, hastanedeki tüm sağlık emekçileri için geçerli olacak şekilde kabul edildi.

Sağlanan anlaşma gereğince sağlık emekçilerinin ücretleri, performans sistemi uygulamasının başlatılmasından önceki dönemde uygulanan sisteme göre ödenecek. Çalışanlar hakkında üniversite yönetimi soruşturma açmayacak.

Sağlık çalışanlarının da içinde yer aldığı bir komisyon kurularak, hastanedeki çalışma şartları ve hizmetlerinin iyileştirilmesi için adımlar atılmasını sağlayacak şekilde çalışmalar yapılacak.

Asistan hekimler, grevin kazanımla sonuçlanması nedeniyle 5 Nisan gününü “Asistan Hekimler Günü” ilan ettiler.

13 MART SAĞLIK EYLEMİ YENİ EYLEMLER DOĞURDU

Sağlıkta özelleştirmeye karşı 13 Mart Pazar Günü onbinlerce sağlık çalışanı, Ankara'da toplanarak büyük bir miting gerçekleştirdi. Eyleme Türk Tabipler Birliği'ne bağlı sağlık örgütleri, TMMOB, TEB, Devrimci Sağlık İş, Genel-İş, Sosyal-İş, Sağlık Emekçileri Sendikası, çeşitli üniversitelerde ve yüksekokullarda sağlık bölümlerinde okuyan birçok öğrenci de katıldı.

Performans sistemine, güvencesiz çalışmaya, sağlık sektörünün özelleştirilmesine ve piyasalaştırılmasına, niteliksiz sağlık hizmetine karşı "Çok Ses Tek Yürek" olan emekçiler ellerinde "Doktor Che'nin Yolundayız" dövizleriyle yürüdüler. Parasız ve nitelikli sağlık hizmeti vermek istediklerini söyleyen emekçiler, hastalara müşteri muamelesinin yapıldığı performans sistemini ve taşeronlaşmayı reddettiler. Miting boyunca "Grev" diye haykıran sağlık emekçileri, bu eylemin bir başlangıç olduğunu dile getirdiler. Taleplerinin karşılanmaması halinde hiç vakit kaybetmeden grev hazırlıklarına başlayacaklarını belirttiler.

Sağlık çalışanları, 19-20 Nisan tarihlerinde sağlık hizmeti sunamayacaklarını açıkladılar.

Mitingin ardından TTB, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası, Türk Dişhekimleri Birliği, Türk Hemşireler Derneği, Devrimci Sağlık İş Sendikası'nın katılımıyla, 6 Nisan'da basın toplantısı düzenlendi. Toplantıda basın açıklamasını yapan TTB Merkez Konseyi Başkanı Dr. Eriş Bilaloğlu, konuşmasına 9 Eylül Üniversitesi'nde 1 Nisan'dan bu yana sürdürdükleri grevi, Sağlık Bakanı Recep Akdağ ile yapılan görüşmeden sonra sonlandırılan asistan hekimlerin mücadelesini selamlayarak başladı. Asistan hekimlerin, sürecin devamında, 19-20 Nisan tarihlerinde gerçekleştirilecek etkinliklere katılacaklarını bildirdiklerini belirten Bilaloğlu, "5 Nisan Asistan Hekim Bayramı olsun" çağrısını da aktardı.

Sağlık çalışanlarının uzun bir süredir giderek artan oranda, gerçek anlamda sağlık hizmeti sunmak yerine sadece ve sadece hastalarına "bakmaya" zorlanan koşullarda olduklarını belirten Bilaloğlu, bu yöndeki taleplerinin de ne yazık ki dikkate alınmadığını kaydetti. Bilaloğlu, içinde buldukları ve giderek olumsuzlaşan koşullar nedeniyle sağlık çalışanlarının seslerini yükselteceğini ve 19-20 Nisan tarihlerinde çalışmayacaklarını bildirdi.

Grev'e katılacak sağlık örgütleri ise şunlar:

- Türk Tabipleri Birliği (TTB)
- Türk Diş Hekimleri Birliği (TDB)
- Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES)
- Türk Medikal Radyoteknoloji Derneği (TMRT-DER)
- Devrimci Sağlık İş Sendikası (DEV SAĞLIK İŞ)
- Tüm Radyoloji Teknisyenleri ve Teknikerleri Derneği (TÜM RAD-DER)
- Sağlık Hizmetleri Sınıfı Çalışanları Derneği
- Sağlık ve Sosyal Hizmet Çalışanlarının Sözü (SÖZ-SEN)
- Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği (SHUD),
- Tıbbi Laboratuar Teknisyenleri ve Teknikerleri Derneği

Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri'nde çalışan Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) üyeleri, performansın çalışanların ücretlerinde yarattığı eşitsizlikleri, 18 Mart'ta bir saatlik iş bırakmanın ardından yürüyüşle protesto etti.

Performans uygulaması ile aynı işi yapanlar arasında yaşanan eşitsizlikler, bazı bölümlerde ise yasalara aykırı olarak döner sermaye ödenmemesi bir saatlik iş bırakma, yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto edildi.

İstanbul öğretim üyeleri, Sağlık Bakanlığının ve YÖK'ün uygulamalarını protesto etmek için 28 Şubat'ta İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Kampüsü önünde bir araya gelmişlerdi.

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp ve Cerrahpaşa Tıp Fakültelerinin öğretim üyeleri, uzmanları, asistanları ve öğrencileri olarak, bu gelişimlere seyirci kalmayacaklarını, sözleşmeli çalışmayla özlük haklarının ellerinden alınmasına karşı seslerini yükselteceklerini dile getirmişlerdi.

newroz ve sivil itaatsizlik

Newroz bu yıl da Amed, İstanbul, Mersin ve İzmir'de başta olmak üzere birçok ilde coşkuyla kutlandı. Kürt halkı için başkaldırının ve özgürlüğe yürüyüşün sembolü olan newrozu kutlamak için yüz binlerce Kürt, rengarenk, geleneksel kıyafetleri, zılgıtlar, sloganlar ve coşkulu alkışlarla miting alanlarına taştı. Nevroz alanına gelen sadece Kürtler değildi. Newroz alanına siyasi partiler, dernekler, devrimci örgüt ve kurumlar, pankartları, bayrakları ve Kürt halkıyla dayanışma, kardeşlik ve birlik sloganlarıyla yürüyerek girdiler.

Kutlamalarda konuşmalar Kürtçe ve Türkçe yapılırken, sloganlar, zılgıtlar ve alkışlarla coşku dorukundaydı. Binlerce insanın devrim yolunda ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulunmasıyla her yerde mitingler başladı.

İstanbul'daki Newroz kutlamalarına BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, İstanbul milletvekilleri Sebahat Tuncel ve Ufuk Uras, yayıncı yazar Ragıp Duran, TGDP Sözcüsü Necati Abay, Sabri Topçu, sanatçı Zeynep Tanbay, DİSK Yönetim Kurulu üyeleri de katıldı. Miting, BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ve İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in Newroz ateşini yakmasıyla başlatıldı.

Newroz coşkusunun sloganlar, marşlar, dalgalandırılan bayraklar, zafer işaretleri, halaylarla paylaşıldığı mitingde direnişteki işçiler, siyasi partilerden temsilciler de kısa konuşmalarla kitlenin Newroz'unu kutlarken, bütün illerde İmralı'dan Abdullah Öcalan'ın gönderdiği mesaj okundu. Halaylar kuruldu, bayraklar dalgalandırıldı, kitleler slogan atarak halaylar çektii. Mitinge katılanlar yine sloganlarla ve zafer işaretleriyle yürüyerek alandan ayrıldı.

Newroz kutlamalarının barış yürüyüşleriyle bitirileceği duyuruldu. Yürüyüşler sırasında kimi yerlerde izdihamlar yaşanırken Diyarbakır, Hakkari, Urfa, Şırnak, Ağrı'da çatışmalar yaşandı.

Sivil İtaatsizlik Eylemleri

Kürt Ulusal Hareketi "Anadilde eğitim", "Siyasi tutukluların serbest bırakılması", "Seçim barajının düşürülmesi", "Askeri ve siyasi operasyonların durdurulması" talepleri için 23 Mart gününden itibaren "Demokratik çözüm çadırları kurarak sivil itaatsizlik eylemlerine başladılar.

Diyarbakır, Mardin, Urfa, Batman, İstanbul, İzmir, Mersin ve daha birçok ilde bu eylemler kitlesel bir şekilde gerçekleştirildi. Siyasi partiler, dernekler, devrimci kurum ve yapılar, demokratik kitle örgütleri, sendikacılar, yazarlar, sanatçıların yoğun ziyaretleriyle destek buldu. Eylemler çoğu yerde polisin saldırılarına maruz kaldı. Pek çok kişi gözaltına alınırken kimileri de tutuklandı. Sivil itaatsizlik eylemleri yurtdışında da kimi merkezlerde gerçekleştirildi.

Kürt Ulusal Hareketi'nin eylemleri tüm saldırılara karşın genişleyerek devam ediyor. Kürt halkı mücadelenin her zaman olduğu gibi örgütlü ortak hareketini kolayca yakaladı. Ana dilde eğitim eylemlerinde olduğu gibi görkemli eylemlerini her gün başka bir alandan yükseltiyorlar.

Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nı koşulsuz şartsız aktif bir şekilde savunması gereken tüm devrimcilerin ulusal mücadelenin eylemlerine destek vermesi kaçınılmaz görevleridir. Kürt halkı kendi kaderini tayin edebilecek güçte ve örgütlülüktedir. Hedeflerin bugünkü nicelik ve niteliğine göre yükseltilmesi de ancak Kürt işçi sınıfının ve yoksul köylülerinin taleplerinin öne çıkarılması ile mümkün olacaktır.

Sivil itaatsizlik eylemlerinin taleplerinin tümü Kürt ve Türk emekçilerinin iktidar yürüyüşünde kazanılabilecek yan ürünlerdir. Bugün "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganı Tunus ve Ortadoğu eylemleriyle vücut bulmuştur.

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük

Dünya Devrimi Yayılıyor

Dünya devrimi Latin Amerika'da yol açtığı zincirleme devrimlerden sonra, şimdi de Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da zincirleme devrimlerle yayılıyor.

Arap ülkeleri ve Ortadoğu'da tarihin en büyük olaylarından biri gerçekleşiyor, halklar ayaklanmalarla, devrimlerle burjuva diktatörlükleri yıkıyor. Daha doğrusu ekonomik ve politik gücü elinde tutan egemen burjuva kesimin egemenliğini yıkıyor. Halk yığınları, devrimi bir halk egemenliğiyle henüz taçlandıramasa da, kendi egemenliğini kurmak için son derece avantajlı bir ortam ve konum elde ediyor.

Biz belli bir noktaya kadar gelmiş olan Mısır ve Tunus devrimlerinin çeşitli yanları üzerinde duracağız.

1- Mısır'da devrim Hüsnü Mübarek'i devirecek kadar güçlü, fakat orduyu, polisi, bürokrasiyi, devlet aygıtlarını dağıtamayacak kadar güçsüz olduğu için askeri yönetim iktidara geldi. Askeri yönetimin ilk uygulaması da devrimin sembolü Tahrir'e saldırmak oldu.

2- Burjuvazi, karşı-devrim, askeri yönetim döneminde toparlanmaya ve devrimin kazanımlarını yıkmaya çalışacaktır.

3- Gerici parti (burjuva dinci parti) bir taraftan geçiş dönemi iktidarıyla anlaşmaya çalışırken, diğer taraftan devrimin yarattığı gücü kullanmak için sokaktan da çekilmeyecektir. Meydanı sosyalizme bırakmak istemiyor.

4- Bu demektir ki, çatışma bundan sonra, halk kitleleriyle, devrimci güçlerle devlet aygıtı ve burjuvazi arasında olacaktır. Bu ise ikinci bir devrimin şartlarını hazırlayacaktır.

İkinci bir devrim, birincisinin ikinci bir baskısı olmayacaktır. Hem istemler yönünden, hem de bileşimi yönünden, birincisinden farklı olacaktır. İkinci devrim emekçilerin kurtuluşunu hedefleyecektir.

5- Proletarya ve emekçi kitlelerle burjuvazi arasındaki sınıf savaşı bundan böyle çok daha hızlanacak, yoğunlaşacak ve yayılacaktır. Devrimin yarattığı yeni güçler dengesi ve bu ilişkinin belirlediği politik ortam emekçilerin kurtuluşu için çok uygun bir duruma gelmiştir.

Kitleler hem devrim deneyimine sahip oldu, hem de devrimle yeni bir itiş noktası kazandı. Artık devrim eğitiminden geçmiş ve savaş kapasitesi artmış bir konumda giriyor yeni dönemdeki sınıf kavgasına. Emekçi kitleler özcesi daha ileri bir konumla hazırlanıyor gelecek savaşa.

6- Mısır ve Tunus örnekleri göstermiştir ki, demokrasi sorunu bir devrim sorunudur. Demokrasi sorununu burjuvaziyle uzlaşma içinde çözebileceklerini sanan reformist ve oportünist grupların bu konudaki görüşleri ya da kuruntuları çökmüştür.

Oradaki kitleler sadece demokrasi istemiyle ayaklanmadılar, ekonomik istemleri de vardı, fakat tam da ekonomik istemlerini karşılamak için, demokrasi sorununun, politik iktidar sorununun çözülmesi gerektiğini anladılar ve bu bilinçle tüm taleplerini ikti-

Canbebe, Helen Harper, Canped markalarını üreten Ontex fabrikasında çalışan işçiler, 17 Şubat sabahı vardiya girişinde işten çıkartılmış, 18 Şubat günü fabrikalarının hemen karşısında çadır kurarak eyleme başlamışlardır. Ontex işçileri, ilk etapta işlerine geri dönmek bunun yanı sıra kölece çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı fabrikanın 2011-2013 toplu iş sözleşmesi sürecinde sendika yöneticilerinin ve temsilcilerinin sorumluluklarını yerine getirmeyip işçilerin talepleri ve iradeleri hiçe sayıp sözleşme imzalamalarına karşı eylemlerine devam ediyorlar.

Ontex işçileri, işlerine geri dönmek, tüm sendika yöneticileri ve temsilcilerinin istifa etmesi, başta temsilcileri olmak üzere tüm yöneticilerinin demokratik seçimlerle belirlenmesi, işçi iradesini yok sayan sözleşmenin iptal edilmesi ve TİS taleplerinin kabul edilmesi için eylemlerine fabrika önünde bekleyişlerini sürdürmenin yanı sıra her cumartesi PTT işçileriyle Galatasaray Lisesi'nden Taksim Meydanı'na yürüyüş gerçekleştiriyorlar.

dar sorununun çözümüne bağladılar. Ekonomistler bunu hiç anlayamaz.

7- Gençlik özellikle de işçi gençlik ve işsiz gençlik her iki devrimde de hareketi ateşleyici, hızlandırıcı ve örgütleyici bir rol oynadı; devrimin vurucu gücü oldu.

Burjuvazi Mısır ve Tunus devrimlerinin kapitalist düzenin kendisinden kaynaklandığı, ekonomik ve politik durumun derinliklerinden oluşup gelen ayaklanmaların sonucu olduğu temel gerçeğinin üstünü örterek olayı sadece bir politik gençlik hareketi ve "Gençlik Devrimi" olarak çarpıtmaya çalışıyor. O, bunu, devrimin sınıfsal temelini, sınıfsal çelişkilerinin ve sınıf savaşımının üstünü örtmek için yapıyor.

Gençliğin buradaki devindirici rolü şuradadır ki, burjuva topluma karşı, onun emekçiler üzerindeki sömürüsüne ve politik baskılarına karşı, kitlelerde birikmiş olan öfke, hoşnutsuzluklar ve kini eylemlerle açığa çıkarmış ve cesaretle devrime yöneltmiştir.

Devrimlerin gençliğin devrimci potansiyeline ilişkin ortaya çıkardığı önemli sonuç: Gençliğin devrimci enerjisi, devrimci gücü ve etkin devrimci rolü ancak devrimci eylemlerde, sokaklarda, devrimci çatışmalarda açığa çıkar.

8- Muhalif burjuvazi bu devrime neden katıldı. Bu, her iki ülkenin somutunda aranmalıdır. İktidarı elinde tutan bir avuç burjuva güç, iktidar olanaklarına dayanarak büyük bir servet biriktiren iktidar dışında kalan burjuva güçler ise önlerine konan engellerden dolayı tam bir gelişme gösteremediler. Üzerlerindeki iktidar basısı ve engeller kalkmadan serpilip gelişemeyeceklerini biliyorlardı. Bu durum diğer Arap ülkeleri için de geçerlidir.

Buralarda servet sahibi olmak için iktidar güçleriyle ilişkide olmak gerekiyor; bu ilişki ise sadece dar bir çevrenin girebileceği şekilde düzenlenmiştir. Yani bu demektir ki, iktidar dışında kalanlar için, iktidar olanaklarından yararlanma imkanı hiç yoktur. O nedenle orta sınıflar, çeşitli isimler altında, çeşitli politik toplumsal vb. motifler kullanarak iktidara ve egemen burjuvaziye karşı bir ayaklanmayla amaçlarına ulaşabileceklerini bildikleri için büyük bir istekle devrime katılan kitlelerin yanında yer aldılar.

9- Devrimler ve ayaklanmalarla birlikte bölgedeki komünistlerin de etkin bir güç olarak öne çıkma koşulları, olanakları ve malzemesi oluştu. Devrimci girişim ve devrimler hepsine bir canlılık bir dinamizm ve ileri atılma cesareti verdi ve onları ateşledi. Eğer değerlendirebilirlerse bu, onlar için, sosyalizmin geleceği için yeni bir tarihsel dönemdir.

Komünist hareket bölgede çok eski olmakla birlikte uzun süredir etkin ve önde görülmedi. Olduğu ülkelerdeki egemen burjuva güçlerle girdiği ilişkiler bu partileri büyük ölçüde yıprattı, zayıflatı ve çürüttü. Bağımsız bir hareket olarak davranmadan, burjuvaziye karşı, iktidarlara karşı mücadele etmeden, onlara karşı halk içinde düşmanlık duyguları uyandırılmadan etkin bir güç olunamaz. Devrimler bu dersi onlara çok açık olarak göstermiştir.

10- İşçi sınıfının çeşitli burjuva çevrelerle devrimde yan yana gelmesi artık sona ermiştir. Burjuva güçler düzeni devam ettirme ve devrim gücüne dayanarak çeşitli ekonomik ve politik imtiyazlar elde etme peşinde. Proletarya kesin olarak bağımsız bir politika izlemeli devrime katılan burjuva güçlerin durumunu, politikasını teşhir etmeli ve emekçilerin kurtuluş hedefine devrimci bir çizgi izleyerek varmayı hedeflemelidir.

12 Mart 1995'te üç kahvehane ve bir işyeri kuşunlandı. 3 kişi yaşamını yitirenken 5'i ağır 25'ten fazla kişi yaralandı. Katliamı yapanlar polis korumasında ellerini kollarını sallayarak çekip gittiler. Bu katliamda kullanılan gasp edilmiş taksinin sürücüsünü de öldürüp bagaja attılar ve aracı ateşe verdiler. Bu katliama eylemlerle cevap veren halk, Gazi Karakolu'na (bugün Eski Karakol olarak anılan yer) doğru yürüyüşe geçti.

Bu sefer resmi polisin halkın üzerine ateş açması sonucu bir kişi öldü ve birçok kişi yaralandı. Ertesi gün ise İstanbul'un her yerinde binlerce insan, İstanbul'u eylem alanına çevirdi. Gazi Mahallesi ve 1 Mayıs Mahallesi'nde yine polis halkı taradı. Bu sefer 15 kişi daha katledildi. Türkiye eylem alanına döndü. Ankara'da eylemcilerin üzerine ateş açan polis, 36 kişiyi daha yaraladı. Gazi halkı ve devrimciler, ilk andan itibaren kurulan komite ile taleplerini kabul ettirdi ve eylem bitirildi.

2011 Gazi Ayaklanması ve Katliamı Anması için de binler Gazi'de, sabahın erken saatlerinde İstanbul'un dört bir yanından gelerek sokakları doldurdu. Gazi Mezarlığı'na doğru "Gazi Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz" sloganları ile yürüyüşe geçen kitle, mezarlığa ulaştığında ortak açıklama metni okundu.

Platform adına yapılan açıklamada "Şimdi mahallemizi korumak ve omuz omuza ileriye taşımak hepimize düşüyor. Bunun için kenetlenelim ve bize zulmedenlerin karşısına daha güçlü bir sesle çıkalım! Ve unutmayalım! İşçilerin köylülerin ve tüm emekçilerin insanca yaşadıkları, kendi geleceklerini belirledikleri bir düzen kurma mücadelesi, halk düşmanlarına verilecek en büyük ceza olacaktır" denildi. Gazi Mahallesi'nde ve Ümraniye'de ayaklanmada katledilen kişilerin mezarlığına çiçekler bırakıldı.

Metal Sanayicileri Sendikası'nın (MESS) düşük ücret, ücret sistemindeki adaletsizlik ve kıdem tazminatındaki belirsizlik dayatmasına karşı Birleşik Metal-İş Sendikası, 22 Mart'tan itibaren bir çok işyerinde greve çıkma kararını hayata geçirmeye başlamıştı. Greve başlayan işyerlerinde ya grevin başlamasından kısa bir süre sonra ya da grevin başlayacağı günde anlaşma sağlanıyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın grev takvimi ise şöyledir:

30 Mart 2011- Bekaert (Kocaeli Şube)

1 Nisan 2011- Bosal Mimaysan (Gebze Şube)

4 Nisan 2011- Çimsataş (Anadolu Şube)

6 Nisan 2011- ABB Elektrik (İstanbul 1 Nolu Şube)

8 Nisan 2011- Arfesan (Gebze Şube)

11 Nisan 2011- RSA (İstanbul 2 Nolu Şube)

24 Mart günü greve başlayan Standard Depo işçileri grevlerin altıncı gününde kazanıma ulaşırken, Gebze'deki Areva işçileri de 29 Mart'ta greve başlayacakları gün sabah erken saatlerde anlaşma sağlamışlardı.

31 Mart'ta greve çıkacak olan Bekaert işyerinde greve çıkılmadan anlaşma sağlandı.

11- Ayaklanmaların ve devrimlerin böylesine kısa bir sürede derin bir etki yaratması, zincirleme olarak gerçekleşmesinin ortak nedenleri var.

Ekonomik nedenler: Bu ülkeler kapitalizmin egemenliğine girmiş ülkelerdir; kapitalist üretim temel üretimdir. Kapitalist üretimin tüm yasaları ve sonuçları buralarda kendini göstermiştir.

Üretimin temeli ücretli emek sömürsüdür. Üretici güçlerle ilişki biçimi arasındaki çelişki toplumun esas çelişkisidir.

Bütün sınıf çatışmaları, bütün ayaklanma ve devrimler bu temelde ortaya çıkar.

Bu ülkelerde emekçilerin ekonomik koşulları ortaktır, aynıdır. Emek-sermaye çelişkisi buralarda aynıdır.

Politik olarak... Bu toplum bir baskı toplumdur. Baskı en iğrenç şekilde halk kitleleri üzerinde uygulanmıştır.

Tüm bunlara karşı sürdüren sosyalist ve komünist mücadeleler çok ağır biçimde bastırılmış ve devrimcilere yönelik şiddetli saldırılar yapılmıştır.

İşçi sınıfının örgütlenmesi ve mücadelesi kesintisiz olarak baskı altına alınmış ve engellenmiştir.

Sonuçta bu ülkelerde büyük bir öfke, hoşnutsuzluk ve devrimci güç birikmiştir.

Şimdi ayaklanma ve devrimde büyük bir patlamayla ortaya çıkan kitlelerin büyük öfkesi, gücü, özlemleri ve istemleridir.

12- Halk bu ülkelerde burjuva düzene karşı burjuva ölçütlerle yaşamaya karşı ayaklandı. Kitleler burjuva düzeni yakacak yeterli bir bilinç ve örgütsel düzeye sahip değildi, fakat bu yolda büyük bir sıçrama yapmıştır.

13- Tarihteki her büyük toplumsal olayda, her devrimde olduğu gibi kadınlar Arap ülkelerindeki devrimlerde de etkin bir rol oynuyorlar. Kadınlar katılmadan ayaklanma ve devrim bu denli tutkulu, coşkun ve etkin olmazdı. Kadınların ayaklanmalarda ne kadar tutarlı ve içten davrandıkları görüldü. Devrimlerin başarıya ulaşmasında kadınları kesin rolü var.

14- Kuzey Afrika devrimleri ve Ortadoğu ayaklanmaları bir gerçeği gözler önüne sermiştir. Tunus'ta başlangıçta bir olayla başlayan devrim ateşi kısa sürede tüm ülkeye yayıldı ve devrime giden yolu açtı. Başka zamanlar küçük bir olay büyük bir devrime yol açmaz; ama eğer tüm nesnel koşullar bir araya toplanmışsa, küçük bir çatışma büyük bir devrime yol açar. Tunus'ta olan koşullar Mısır'da, Libya'da ve Ortadoğu'da var. Ekonomik ve politik koşulların bir devrime yol açması için, bir olay hızlandırıcı bir rol oynayabilir. Burada önemli olan patlamaya hazır bir durumun oluşmuş olmasıdır. Tunus'taki ilk devrimci ayaklanma, Mısır'daki devrime ve bölgedeki diğer ayaklanmalara bir ivme verdi, çabuklaştırdı. Eğer bu ülkelerde devrimin koşulları ortaya çıkmamış olsaydı, Tunus'taki ayaklanma diğer yerlerdeki ayaklanmaya ve devrime yol açmazdı.

Bu ülkelerde devrimin öznesi devrimci gençlik, işçi kitleleri ve emekçiler oldu. Durumu çok iyi değerlendiren devrimci kitleler son derece pratik davranarak hemen ayaklanmaya giriştiler ve kısa sürede eylemlerle büyük kitleleri devrime yönelttiler.

15- Devrim çok kısa süre içinde geniş kitleleri büyük bir dönüşüme uğrattı, koşulları değiştirdi. Koşullar ve insanların yanı sıra dönüşüme uğraması devrimle gerçekleşti.

Mücadele Birliği Dergisi S:185

3 NİSAN ANKARA

KESK, DİSK, Türk-İş'e bağlı sendikalar ile emek ve meslek örgütlerinin çağrısıyla binlerce işçi ve emekçi Ankara'da "Güvencesiz Çalışmaya Hayır" demek için mitingde bir araya geldi. Eskişehir, İstanbul, Konya başta olmak üzere birçok ilden emek ve meslek örgütünden emekçinin katıldığı eylemde, taşeron işçilerin, işten atılan ve mücadele eden işçilerin dile getirdikleri "Taşeron Yasaklansın" ve "Mücadeleyi Yükselterek Sürdüreceğiz", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" söylemleri öne çıktı.

Ankara ve dışından gelen işçi ve emekçiler, Dikimevi'ndeki Metro durağında toplanarak "Güvenli Gelecek, Birleşik Mücadele" pankartı ile Kolej Kavşağı'na alkışlar ve sloganlar, ıslıklarla yürüyerek "güvence- li iş ve güvenli bir gelecek" taleplerini dile getirdi.

"4/B, 4-C, 50/D Sözleşmeli, Taşerona Hayır" dövizlerinin birleştirilerek en önde taşındığı yürüyüşte aralarında siyasi parti temsilcilerinin de bulunduğu emek ve demokrasi güçleri destek verdi. Mitinge, TTB, KESK, SES, Hava-İş, Deri-İş, Birleşik Metal-İş, Dev Sağlık-İş, Hakevleri, Mücadele Birliği Platformu, Güvencesiz Öğretmenler, Genç-Sen, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, Emekli-Sen, ÖDP, ESP, EHP, E-MEP, Ankara Tabip Odası, Sine-Sen sendikaları ile bazı meslek odaları, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütlerinin genel başkanları katıldı. KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar, TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu, Birleşik Metal İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Hava İş Genel Başkanı Atılay Ayçin ve siyasi partilerden temsilciler kitlenin önünde yürüyüşe katıldı.

Eylemde yerini alan Mücadele Birliği Platformu da eyleme "Kapitalizmi Yıkalım, Dünya EmegİN Olacak" yazılı bir pankartla katıldı. Saat 12:00'ye doğru başlayan yürüyüş boyunca, "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey EmegİN Olacak", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Dünya EmegİN Olacak", "Yaşasın Devrimci İşçi Komiteleri", "Savaşan İşçiler Yalnız Değildir" gibi sloganlar attı. Alana gelindiğinde ise Yeni Evrede Mücadele Birliği, Önsöz ve Zafere Kadar Genç Yoldaş dergisinin satışı ve bildiri dağıtımı yapıldı.

Binlerce işçi ve emekçinin "Güvencesiz Çalışmaya Hayır", "İşgal, Grev, Direniş", "İşverenin Kölesi Olmayacağız", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Güvenceli İş Güvenceli Gelecek İstiyoruz""Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Güvenceli İş, İnsanca Yaşam İstiyoruz", "Taşeron Çalışma Engellensin", "Kadrolu İstihdam İstiyoruz", "Enkaz Değil, Geleceğimizi İstiyoruz" vb. sloganlarını attığı ve bu talepleri dile getiren dövizlerin taşındığı mitingde 21 yıl sonra grevlere çıkmaya başlayan Birleşik Metal-İş sendikası üyelerinin, Dev Sağlık-İş üyelerinin, Hava-İş, Tümtis Sendikalarının ve Türkiye Deri-İş Sendikasına bağlı Grup Suni Deri, Kampana ve Desa işçilerinin kitlesel olarak katıldıkları gözlemlendi. Direnişteki Ontex, Canbebe ve PTT taşeron işçileri de mücadelelerinin süreceği vurgusunu yaptılar. Selçuk Üniversitesi taşeron işçileri de pankart ve dövizleriyle taşeronun son bulması için seslerini yükseltti. Hava İş üyeleri, Sabiha Gökçen Havalimanı'ndaki işten atılan işçiler, atılan işçi sayısının 241+110 olduğuna pankartlarında yer verirken, "Yaşamları parçalanırken, kaderleri birleşenler" pankartı da açtı, işe dönüş mücadelelerinin güvenceli çalışma haklarını elde edene kadar süreceğini belirtti.

Metal sektöründe grevleriyle gündemde olan Birleşik Metal-İş'e bağlı işyerlerinden Casper işçileri de "İşten Atılan İşçiler Geri Alınsın, Sendika Hakları Tanınsın" pankartları ve dövizleri ile alandı. Selçuk Üniversitesi taşeron işçileri, Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi taşeron sağlık işçileri de "Taşerona Hayır" diyerek eylemde yer aldı.

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), birçok ilden geniş katılımı eylemde yer alırken, döviz ve sloganlarıyla, Sağlıkta Gü-

Gezbe'de bulunan ve 1 Nisan 2011 günü greve gitmeyi tasarlayan Bosal Mimaysan'da ve Bekaert'te anlaşma sağlandı.

Standart Depo'da 100 üyeyi ilgilendiren sözleşme kapsamında sendika 51 kuruş artış isterken, 48 kuruşta anlaşma sağlandı. Standart Depo'da saat ücreti ortalama 5. 72 TL.'ye çıktı. Sosyal haklarda yüzde 15 artış sağlandı.

Bekaert'te 37,7 kuruş teklif edilirken, sendika 51 kuruş istemişti. Burada da 48 kuruşta anlaşma sağlandı. Ortalama saat ücreti 4. 80 TL, en yüksek ise 10 TL.

Sözleşmelerin MESS imzalandıktan sonra yürürlüğe gireceği açıklandı. İki yıllık sözleşmenin diğer altı aylık dilimlerinde de enflasyon oranı ve fabrika ortalamasına göre artış yapılacağı bilgisi verildi.

2011/04/03 11:01 AM

Gebze'de bulunan Bericap Kapak San. Ltd. Şti çalışan ve Petrol-İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarılan ve 24 Aralık 2010 da fabrika önünde eyleme geçen Bericap işçileri eylemlerini sürdürüyor.

Bericap Fabrikası'nda çalışan işçiler daha önce fabrikalarında örgütlü olabilmek için mücadele etmiş uzun mücadele sonunda fabrikada örgütlenedikleri Petrol İş Sendikası ile çoğunluğu kazanıp 2009'da TİS (toplu iş sözleşmesi) yetkisini kazanmışlardı. İşçiler TİS yetkisini kazandıktan sonra patron yaptığı oyunlarla sendikanın yetkisini düşürmek için, 23 Aralık'ta sendikalı 4 işçiyi disiplin kurulu aracılığıyla 25. maddeden işten çıkartmıştı. TİS yetkisini kaybeden sendika, 24 Aralık'ta 1 günlük iş bırakma eylemi yaparak işten çıkartılan 4 işçi arkadaşlarının işe geri alınmasını ve patronun sendikalı işçilerin üzerindeki baskıları bırakmasını istemişti. 1 günlük iş bırakma eylemine katılan işçilerden 98'i çeşitli bahanelerle tazminatsız bir şekilde işten çıkarıldılar. Bunun üzerine 24 Aralık'ta eyleme geçen işçiler, işe geri alınmak ve insanca çalışma koşulları için eylemlerine devam ediyorlar.

İşçiler işe geri almaları için sonuna kadar mücadele edeceklerini belirtiyorlar.

vencesizliğe, Taşeron ve Performans Uygulamasına Hayır" dedi. SES üyeleri "Sağlıkta Yıkımı Durduralım", "Sağlık Haktır Satılamaz" dövizleri ve sloganlarıyla katıldılar.

Sinema emekçileri de Sine-Sen olarak "İnsanlık Dışı Çalışma Koşullarına Son", "Sinema Emekçisi Köle Değildir", "Kuralsız, Güvencesiz Çalıştırılmaya Hayır" diyerek taleplerini dile getirdiler. Ataması yapılmayan ve güvencesiz olarak sözleşmeli çalışan öğretmenler de "Atama Yoksa İsyân Var, Tüm Öğretmenlere Güvenceli İş İstiyoruz" taleplerini haykırdılar. Çevreye duyarlı kitle örgütleri ve enerji emekçileri ise "HES'lere Ve Nükleer Santrallere Hayır" diyerek taleplerini ifade ettiler.

Mitingin açılış konuşmasını SES MYK Üyesi Köksal Aydın yaptı. Tertip Komitesi adına kitleyi selamlayan Aydın, "Kölelik düzenine, işsizliğe, taşeron ve geleceksizliğe karşı mücadele edeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz" dedi.

Aydın'ın konuşmasının ardından konfederasyon, sendika, oda ve siyasi partilerin genel başkanları işçileri selamladı.

Mitingde Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, "Ekmeğimizi, emeğimizi çaldıkları yetmiyormuş gibi onurumuzu da almak istiyorlar. Ama bizler binlerle onurumuza, emeğimize ve ekmeğimize sahip çıktık, çıkıyoruz" dedi.

İşçilerin AKP'ye boyun eğmeyeceğini belirten Çerkezoğlu, "Bakanlar, başbakanlar 13 yaşındaki çocuklarını sigortalı yaparken, işçileri güvencesiz çalışmaya zorluyor. Biz, hukuku Fetullah'a, dış politikayı Amerika'ya, demokrasiyi AB'ye havale edenlere güvenmiyoruz. 12 Haziran'ı kendilerine dönüm noktası sayanlara güvenmiyoruz" dedi. Çerkezoğlu, diyerek, AKP'nin emekçileri köleliğe mahkum eden politikalarına karşı mücadele edeceklerini vurguladı. Ardından Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin, "Bu ülkede artık kimin ne yaptığı ne yapacağı konuşulmamalıdır. Biz bu ülkenin yarınlarının nereye götürülmek istendiğini biliyoruz. Biz, iş kazaları adı altında iş cinayetlerinde öldürülmek istemiyoruz. Yetmez ama evet diyerek AKP'nin havuzuna su taşıyan patronların iş yerlerinde ölmek istemiyoruz" dedi. "Biz bugüne kadar gelen iktidarlara dair ne söylediysek çıktı. Özelleştirmeler olacak dedik, oldu. AKP Kürt açılımıyla puan toplamak istiyor dedik. İşte açılım ve sonuçları ortada. Türkiye Cumhuriyeti'nin, Türkiye'si gitti, AKP-C oldu" diyen Ayçin, "Ateş çemberi sarıyor, her geçen gün daralıyor. Ya ölüp yok olacağız. Ya adam akıllı mücadele edecek var olacağız" diyerek konuşmasını tamamladı.

SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun ise Türkiye'de yoksulluğun alışkanlık, işsizliğin statü, diktatörlüğün rejim haline geldiğini, seçimlerde emekçilerin karşısına işsizlik ve yoksulluğa karşı bugüne kadar çözüm olmayan reçetelerin sunulacağını belirten Yorgun, "Bizler de TEKEL işçileri gibi kendi çözümümüzü yaratacağız. 12 Haziran'da, bize çözüm bulmayanlar, sandığa gömülecek" dedi. Nisan ayının ikinci haftası sağlık emekçilerinin greve gideceğini belirten Yorgun, alana yansıyan dayanışma ve kararlılığın "Beyaz Grev'e" de yansıyacağını ifade etti.

Mitingde Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde çalışan Dev Sağlık-İş üyesi taşeron işçi Ziya İncedere bir konuşma yaptı. İncedere, AKP hükümetinin güvenceli hale getirdiği tek şeyin güvencesiz çalıştırma cehennemi olduğuna dikkat çekti. Güvencesiz çalıştırmayı kader olmaktan çıkarmak için büyük bir adım attıklarını ifade eden İncedere, "Bilin ki büyük bir mücadele yolunun başındayız. Mücadelemiz yeni başlamadı ama yol yeni açılıyor" dedi.

1 Mayıs'a değinen sağlık emekçisi, "İşçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında olacağız. 1 Mayıs alanında güvencesiz çalışmaya karşı mücadelemizin temel talepleri yankılanacak" dedi.

Miting, Karadeniz müziği eşliğinde horona durulması ve çekilen halaylarla son buldu.

Mücadele Birliği Platformu - Ankara

MALÜLEN EMEKLİLİK VE SAKATLIK NEDENİYLE EMEKLİLİK KOŞULLARI

Merhaba emekçiler,

Bu sayıda malulen emeklilik ile sakatlık indiriminden yararlanarak emekli olmanın koşullarını paylaşacağız.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 3689 sayılı kanunla değişik 31. maddesinin 3. fıkrasına göre çalışma gücünün en az %40'ını kaybetmek suretiyle sakatlık indiriminden yararlanmaya hak kazanmış durumda bulunan sigortalılar en az 15 yıllık sigortalı süresi ve 3600 gün malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi ödeme şartlarını yerine getirmeleri halinde yaşlılık aylığı bağlanmasına hak kazanmakta idiler.(506 SK.M 60/C-b) Ancak 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı yasa bu durumu oldukça net bir şekilde işçilerin aleyhine değiştirdi. Şöyle ki: 06.08.1991 tarihinden sonra işe başlayan sakatlar da kademeli emeklilik koşulluna tabi tutuldu. Yasadan önce klasik %40 rapor 15 yıl ve 3600 gün olan koşullar şu şekilde değişti:

07.08.1991—06.08.1994 arası, 16 yıl 3760 gün.

07.08.1994—06.08.1997 arası 17 yıl 3920 gün.

07.08.1997—06.08.2000 arası işe başlayanlar 18 yıl 4080 gün.

07.08.2000—06.08.2003 arası 19 yıl 4240 gün.

06.08.2003—01.10.2008 arası 20 yıl 4400 gün çalışmaları gerekiyor. Bu verdiğim tablodan da anlaşıldığı gibi, 506 sayılı SSK'nın kuruluş yasası ile 01.10.2008'de yürürlüğe giren yasası arasında bir kıyaslama yapıldığında, sakat ve kısmi özürlü olan işçinin 800 gün ve beş yıl daha fazla çalışması gerekiyor

01.01.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı yasa ile malulen emekli olma koşulları, bu tarihten öncesine göre yine çalışan hasta işçinin aleyhine değişti. Daha önce, hasta işçinin malulen emekli olabilmesi için en az, 5 yıl en az 1800 gün ve çalışma gücünün 3/2 sini yani %70 sini kaybetmesi gerekirken, şimdi en az 5 il ve en az 1800 günden malulen emekli olabilmesi için tam teşekküllü hastane tarafından, "hayatını idame edebilmesi için başkasının yardımına ihtiyaç vardır" ibaresinin olması gerekiyor. Yoksa en az 10 yıl en az 1800 gün koşulu getirildi. Şimdi ise çalışma gücünün en az % 60'ını kaybetmesi gerekiyor. Görünürde on puan düşüş var, oysaki tek bir rahatsızlıktan %60 olması gerekiyor yani; bir gözü kör olmuş ve baypas ameliyatı geçirmiş o kişiye maluliyet yok. Baypasın oranı %40 ile 45 arası tek gözün görmemesi %30 ile 35 arası toplamda en az % 70 yapar, ancak malulen emekli olamaz. Sebebi ise, bir gözü kör olmuşsa diğer gözünün de kör olması gerekir. Bir ayağı kesilmişse diğer ayağının da kesilmiş olması gerekiyor. Ya da felç, kanser, siroz vs. Yani halk arasında denilir ya "allah biletini kesmiş" aynen öyle olması gerek. Yani şunu anlatmak istiyorum: İşçinin malulen emekli olabilmesi için önce allah-tan öbür tarafa bilet alması gerek. Aksi takdirde malulen emekli olmayı aklından bile geçirmesin.

İşçi sınıfının ihbar tazminatı, kıdem tazminatı ve emeklilik, şah damarıdır. Bu konu işçileri mendirek değil direk ilgilendirir. Emeklilik sosyal güvence, aynı zamanda çalışan için, sağlık demektir. Çalışanın sosyal güvencesi yoksa sağlığına da pek tabi ki baktıramaz. Yaşlanan işçi emekli olamamışsa sağlığına baktıramaz. Yaşlanan insan daha fazla hastalanır. Bir kat daha sosyal güvenceye ihtiyacı vardır.

Diğer sayıda sosyal güvenliğin başka bir başlığında buluşmak dileğiyle.

Bericap Türkiye 1988 yılında üretime geçti. Hak ettikleri ücreti alamayan ve çalışma koşulları çok zor olan işçiler 2009 yılının temmuz ayı sonlarında Petrol-İş Gebze Şubesi'nde örgütlenmeye başladı.

Patron, toplu sözleşme masasına oturana kadar geçen 6 aylık sürede 6 öncü işçiyi işten çıkarttı. 2010 yılı Ocak ayında toplu iş sözleşmesi imzalandı, ancak işverenin sendikali işçiye olan tahammülsüzlüğü sona ermedi. Patron sendikanın üye sayısını yüzde 50+1'in altına düşürmeyi ve sözleşmenin sona ereceği 31 Aralık 2011'de sendikadan kurtulmayı planlıyordu. Bunun için işçiye tuzak hazırlandı.

Topluz sözleşme hükümlerine aykırı olarak, sendikaya ve işçiye bilgi vermeden vardiya sistemi değiştirildi. Bu oldu bittiyi kabul etmeyen işçiler eski vardiya sistemine göre çalışmayı sürdürdü. İşveren bu durumu, "izinsiz işe gelmeme" olarak değerlendirdi. Vardiya değişikliğini kabul etmeyen 16 işçiden 4'ünün iş akdi tazminatsız olarak feshedildi, 12 işçiye ise yevmiye kesme cezası verildi. Bunun üzerine, işçiler 24 Aralık 2010 tarihinde fabrika önünde direniş başlattı.

VI. BÖLÜM

Esnek Üretim / Çalışma ve Örgütlenme Sorunları

Y.E. Mücadele Birliği
Sayı:13/2004

(BTS) Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası'nda örgütlü demiryolu emekçileri TCDD'da yaşanan siyasi kadrolaşmaları, haksız ve hukuksuz yapılan atamaları dile getirerek, kadrolaşma sonucu yetkin olmayan kişilerin getirildikleri görevler nedeniyle demiryollarında yaşanan kazalara davetiye çıkarılmasını kamuoyuna bildirmek amacıyla 5 Nisan Salı günü saat 12.30'da Haydarpaşa Tren Garı önünde bir basın açıklaması ve oturma eylemi yaptılar.

Kamu yönetiminin temel ilkelerinden olan kariyer ve liyakat ilkelerinin bir tarafa bırakılarak yapılan atamalarda siyasi yandaşlık ve AKP'ye yakın olan sendika üyeliği göz önüne alınarak atamaların yapıldığına değinerek TCDD bünyesinde personel atanması uygulamalarında da ülkenin gündeminde olan sınavlardaki usulsüzlüklere dikkat çekildi.

Eylem sırasında "Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası İstanbul 1 Nolu Şube" pankartı açan demiryolu emekçileri, "*Bir kez daha TCDD Genel Müdürlüğü yönetiminin hiçbir baklı gerekçesi olmayan tamamen keyfi kayırmacı, çalışma huzurunu ve barışını bozan, kurum çalışanlarını kuruma ve işine karşı yabancılaştırmaya yol açan uygulamalarına son vermesini istiyoruz*" diyerek yarım saatlik oturma eylemiyle yaşanan usulsüzlükleri protesto ettiler.

Kapitalizmle birlikte, basit elbirliğiyle manifaktürlerde çalışan zanaatkarlar, fabrikalarda proletarya ordusunu yaratmaya başladılar. Üretim bandının başında çalışan her işçi, aynı makinenin birer parçası, aynı yaşam biçiminin aynı çıkarların birer ortakları oldular. Kapitalist için daha fazla artı-değer, işçilere daha fazla çalışma ve daha az ücreti dayatıyordu. Ağır rekabet koşullarında kapitalist için bu "zor", yaşamsal değerdeydi. İşçi için ise insanca yaşayabileceği bir ücret ve sosyal gelişimi için ihtiyaç duyduğu fazla zaman, ölüm kalım mücadelesiydi. Bu uzlaşmaz çelişki kapitalizmle birlikte doğdu ve bugün iç savaşlar, çatışmalarla sürüyor. İşçi sınıfının iki yüzyıllık savaşı, sayısız grevler, çatışmalar, iktidar mücadeleleri ve örgütlenme modelleri, ona ağır bedeller ödetti, ama karşılığında azımsanmayacak bir birikim kazandırdı. Burjuvazi de aynı şekilde saldırılar, katliamlar, savaş, yok etme, yıldırma vb. yöntemlerle kimi zaman geri adım atmak zorunda kaldı, kimi zaman saldırılarını yoğunlaştırıp daha fazla taviz koparmaya çalıştı.

Sınıflar mücadelesi, burjuvaziye de işçi sınıfına da pek çok deneyim kazandırdı. İşçi sınıfı, iş hukukunu kazanırken, burjuvazi de bu kazanımları nasıl dağıtıp, lehine çevirebileceğini öğrendi. Kapitalizm, varolduğu süreçte de her iki sınıf açısından bu amansız savaşın dinmesi beklenemez.

Burjuvazinin tüm bu deneyimlerinin sonucu 70'li yıllarla birlikte esnek üretim/çalışma işçi sınıfına dayatıldı. Tıpkı teknoloji gibi, esnek üretim modelleri de üretimin nitelik gelişiminin bir sonucu olsa da, kapitalizmin elinde birer saldırı aracına dönüştüler.

Burjuvazinin esnek üretim/çalışma modelleriyle sınıfsal çıkarları açısından ulaşmayı tasarladığı başlıca hedefler şöyle sıralanabilir:

— İşçilerin fiziki ve moral gücünü parçalamak, kitlesel bir aradalıktan doğan üstünlüklerine son vermek.

— İşçilerin örgütlülüklerini dağıtmak, işçiyi eve ya da küçük bir grubun içine hapsederek sınıftan koparmak, öncülerin işçilerle buluşmasını zorlaştırmak.

— Sınıfın içerisinde farklı çıkar katmanları oluşturarak (çekirdek işçi, taşeron işçi, sözleşmeli işçi vb.) güçleri bölmek ve sınıf içi çatışmalar yaratarak hedefi şaşdırtmak.

Burjuvazi tüm bu saldırıları hayata geçirebilmek için aşağıdaki araçları kullanıyor:

— İş içinde birbirini denetleyen işçi grupları oluşturmak suretiyle çıkar çatışmaları yaratıyor. Örneğin performans ya da parça başı ücretlendirme yoluyla işçileri birbirine rakip hale getiriyor. İşçi, ancak diğer grubun üyelerinden fazla çalışırsa yaşayabileceği bir ücret kazanabilir hale geliyor. Böylece en yakındaki sınıf yoldaşını düşman olarak görmeye zorlanıyor. Kapitalist zor, bu ve benzeri pek çok yöntemle daha fabrikalarda/atölyede başlıyor.

— Sarı sendikalar, reformist ve oportünist hareketler yo-

luyla işçilerin pasif, uzlaşmacı, sınırları belirlenmiş, yasal kurumlar içinde yer almalarını sağlayarak yakın tehlikeden kurtulmaya çalışıyor.

— İşçilerin örgütlerine, önderlerine saldırıyor; onları sınıftan uzaklaştırmanın her yolunu deniyor. Hapsetme, katletme, marjinalleştirip uzaklaştırma...

— Devletin kolluk güçlerine, sivil faşistlere yüksek maddi kaynaklar ve geniş yetki alanı sağlıyor. Saldırıları ve katliamlarla her türlü hareket bastırılmaya çalışıyor.

— Eğitim ve basın yoluyla çürümeyi, yozlaşmayı ve yabancılaşmayı derinleştirerek, işçilerin kendi kültürlerini ve yüksek insani değerlerini oluşturmalarına engel oluyor.

Tüm bu saldırılar karşısında işçi sınıfı da iki yüz yıl öncesine oranla daha birikimli olduğunu eylemlerinin nitelik yükselişiyse gösteriyor. Tüm bu saldırılar karşısında işçi ve emekçilerin sahip oldukları birikim, tüm dünyada ve ülkelerimizde iktidar mücadeleleriyle iktidar mücadelelerini daha da sertleştirecektir. Son olarak, esnek çalışma ve esnek üretim saldırılarına karşı işçilerin yapmaları gerekenleri sıralayalım.

— İşçiler tüm mücadelelerini iktidara yönlendirmeliler. Kapitalizmin her saldırısına karşı varolan mevzileri savunma mantığıyla hareket edenlerin ne kadar geriye düştüklerine tanık olduk. Kapitalist mülkiyet ilişkileri sürdüğü müddetçe hiçbir kazanım kalıcı olmayacaktır. "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir!". Sınıfın enerjisini sistemi onarmak, sorunları çözmeye çalışmak ya da uzlaşma noktası aramak için harcamak, daha büyük katliamlar için kapitalizme zaman kazandırmaktan başka bir işe yaramaz.

— İşçilerin, toplumun tüm kesimlerinin mücadelelerini birleştirecek birikim ve öngörülerini onu iktidara taşıyacak proletaryanın devrimci sınıf partisini, işçi sınıfı partisini tanımaları ve etrafında birleşmeleri ancak zaferi olanaklı kılar. Tarih, örgütsüzlüğü nedeniyle katliamlarla bastırılmış pek çok ayaklanma örneği ile doludur.

— Kapitalizme karşı mücadele, işçileri oyalamaya, dolayısıyla sistemi kurtarmaya kilitlenmiş tüm yasalıcı, reformist, oportünist, sendikalist, ekonomist anlayışlara karşı mücadeleyle birlikte yürür. İşçiler için reformizmin teşhir ve tecridi yaşamsaldır.

— İşçiler önderlerine sahip çıkmadıkça kurtuluş yüzü göremezler. Tüm devrimlerin ilk adımı olan devrimci tutsakların özgürleştirilmesi, işçilerin iktidara giden yollarını açmaları anlamına gelir.

— İşyerlerinde her türlü ayrımcılığa karşı mücadele verilmeli, toplumun tüm diğer sınıf ve katmanlarının sorunlarına sahip çıkılmalıdır.

— İşçilerin öz denetim, mücadele ve iktidar organları komiteler, her mahallede her işyerinde zaman kaybetmeksizin örgütlenmelidir. Üretim ölçeğini küçültüp parçalara ayırarak ve birbirinden uzaklaştırarak örgütlenmenin önüne geçmeye çalışan burjuvaziye karşı en etkili silahlarımız, yasalarla sınırlandırılmamış, yaratıcı eylemleri hemen harekete geçirebilen, proletaryanın devrimci sınıf partisi önderliğindeki komite ve konseylerimiz olacaktır. Mücadele, ayaklanma ve iktidar organları komiteler, her koşulda ve her yerde örgütlenme esnekliğine sahiptirler. Komiteler işçi ve emekçilerin varolan örgütlenmelerini de devrimin hizmetine sokacaklardır.

Tüm dünyada ve ülkelerimizde emekçilerin daha yaratıcı, işçi sınıfının kendi yasalarından başka yasa tanımayan, daha sert ve kitlesel eylemlerine tanık olacağız. İşçi sınıfı ve emekçiler burjuvazinin korkularını boşa çıkartmayacaktır.

**Gelecek sayı:
Dünya devrim deneyimlerinde
Komite Konsey deneyimlerinden notlar.**

Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Kampana Deri Fabrikası'nda 21 Mart'ta işten atılan iki kadın işçi Dilek Göl ve Gaye Eraslan fabrika önünde eyleme başlamış ardından 14 işçi daha işten atılmıştı.

14 işçinin daha işten atılması üzerine Deri-İş Sendikası tarafından fabrika önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Sendikanın yetkileri tanınmıncaya kadar ve işten atılan işçiler geri alınmıncaya kadar eylemlerini kararlılıkla sürdüreceklerini ifade eden Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binalı Tay, Kampana Deri patronunun sendikal faaliyeti engellemek amacıyla taşeronlaşmaya gittiğini ifade etti

Kampana Deri'deki işçiler, mücadelelerini sürdüreceklerini, Kampana patronu sendikayı kabul edene kadar Deri İş kolunda başlayan görüşmeleri askıya alacaklarını dile getirdiler.

Eylem sürerken işçilere destek büyüyor.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, "1 Mayıs'ta 1 Milyon Kişiyi Taksim'de" olacaklarını açıkladılar.

30 Mart günü DİSK Genel Merkezi'nde saat 11.00'da düzenlenen basın toplantısında yapılan ortak açıklamayı DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün okudu.

Açıklamada "Kendi örgütlerimizde karar alarak, bu sürecin önümüze koyduğu tarihsel sorumluluğu, 1 Mayıs'ın anlam ve önemine uygun bir biçimde, tüm halkımızın katılacağı bir genişlikte ve kapsamda gerçekleştirmek üzere örgütlemek için, görüş birliğindeyiz. İstanbul Taksim Meydanı (1 Mayıs Meydanı) olmak üzere, Türkiye'nin dört bir yanında kutlamalarla birleşik, kitlesel ve özüne uygun bir 1 Mayıs için çalışmalarımızı yürüteceğiz" dedi.

Tayfun Görgün, son zamanlarda yaşanan Kürt halkına karşı yapılan baskılar, basın özgürlüğüne ve güvencesiz bir şekilde çalışan işçilere dikkat çekti.

Görgün; "1 Mayıs 2011 kutlamalarında kaybettiklerimizin anısına, Taksim Meydanı'nı 1 Mayıs Alanı olarak işçi sınıfına, birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak yeniden kazandırmamızda, bizimle birlikte kararlı bir mücadele veren, sınıf dostlarımızla, devrimcilerle, demokratlarla, sosyalistlerle, yurtseverlerle yeniden yan yana, omuz omuza olacağız. Bu ses, işsizliğe, açlığa, yoksulluğa, en güçlü cevap olacaktır, bu ses, baskıya direnenlerin, teslim olmayanların haykırışı olacaktır. Bu ses, ülkemizde ve Ortadoğu'da emperyalist saldırganlığa karşı haykırış olacaktır. Bu ses, kapitalist sistemin yarattığı, ekolojik tahribata, açlığa, yoksulluğa, işsizliğe karşı emeğin haykırışı olacaktır" dedi.

BELLEK

ZAFER SAVAŞAN EMEKÇİNİN OLACAK

Mücadele Birliği 32
Ağustos 1999

24 Temmuz 1999, devrim cephesinin birliğinin güç gösterisi olarak tarihe geçecek. 15 ve 17 Temmuz'lardaki illere yayılan eylemler durmaksızın devam ediyor. 24 Temmuz'da yönünü Ankara'ya çeviren işçi ve emekçiler, iki yüz bine varan nicelikleriyle kendilerini gösterdiler. Bu eylemin herkes tarafından çok kapsamlı değerlendirilmesi gerektiği kanısındayız. Burjuva basının bile dudağını uçuklatan bu devasa ordu görünürde kararlı bir suskunluk içindeydi. Eylem öncesi iş yerlerimizde görüştüğümüz işçi ve emekçilerle eylemden sonra da bir araya gelip değerlendirme yaptık. Emekçiler siyasi görüşü ne olursa olsun, kendilerinin ve devletin sınıfının karşıt sınıflar olduğunun farkında. Sosyal reform yasasıyla bütün haklarımızın gasp edilip bizden yapılan kısıntıların sermayenin cebine akıtıldığına da farkında. Emekçilere tepkisiz diyen ve böylece devrimin sorumluluğundan kurtulmaya, kendi hantallıklarını emekçilere yüklemeye çalışan reformistler, kitlelere dürüst bir bağ içine girecek olsalardı bu tepkileri görebilirlerdi.

Eylem illerdeki organizasyonlarla başladı. Gelebilenler sendikalar da yer aramaya koyulurken, gelemeyenler maddi desteklerini sunmakta hiç tereddüt etmediler. Ancak bazı sendika yöneticileri illerden kalkan sendika araçlarına yabancıları (?) almaktansa, boş koltuklarla yola çıkmayı tercih ediyorlardı. Sendikalardaki duyarlı işçilerin çabalarıyla yanlarına 3'er 5'er kişi alarak arabalarda eylemi sahiplenmek ve destek vermek isteyenlere yer bulundu. Sendika ağalarının "yabancıları yanımıza almayacağız, güvenlik görevlilerimiz (polis) yeterli önlemi almışlardır, provokasyonlara (?) izin vermeyeceğiz" vb açıklamaları, sarı sendikalarının kızılacağı korkularından başka bir şey değildi. Bazı sendika araçları ise devrimci-yurtseverleri Ankara'ya götürmek için seferber oldu. Böylece eylem işçi si, emekçisi, öğrencisi, mahallelisi, devrimci basını ile bir bütüne ulaştı.

Türk-İş, DİSK, KESK, Hak-İş, Kamu-Sen ve Memur-Sen'le birlikte 7 meslek örgütünün organizasyonu bu eylem, otobüslerde türküler ve marşlarla başladı. Mücadele Birliği Platformu; DİK (Devrimci İşçi Komiteleri), "Artık Kapitalistlere Servet, Kendimize Sefalet Biriktirmeyeceğiz!" DEK (Devrimci Emekçi Komiteleri), "Yaşasın işçi ve Emekçilerin Mücadele Birliği" ve Mücadele Birliği Dergisi olmak üzere 3 pankartla eyleme katıldı. DİK ve DEK'i sadece bir siyasi çevre gibi gören onları emekçi ve işçilerin öz örgütleri olarak görme bilincinden yoksunlar, kortejimizi sendikaların içinden çıkartmaya çalıştılar. Sendika görevlileriyle yaptığımız tartışma sonucu doğru yerimizde işçi ve emekçilerin kortejlerinin içinde yürümeye başladık. Bir savaş ordusuna yakışır disiplin, düzen, kararlılık ve coşkuyla işçi ve emekçilerin desteklerini kazandık. Kâh sloganlarımızı katılarak kâh kortejimize girip bizimle yürüyerek bizimle mücadele birliğine girdiler. Biz de devrimcileri, demokratik kitle örgütlerini sloganlarımızla selamladık. Kürt analarını kesintisiz sloganlarımızla destekledik.

Eylemde atılan genel sloganlar hükümete ve kapitalizmin demokratikleşmesine(?) yönelik daraltılmış hedeflere kilitlenmişti. "Kahrolsun IMF Bağımsız Türkiye", "Kurt, Kuş Arı, IMF iktidarı", "Emekçi Uyuma Kurda Kuşa Yem Olma", "İş-Ekmek Yoksa Barış da Yok", "İşçi Memur El ele

Genel Greve" vb.

Faşizm, tekelci kapitalizmin bir tercihi değil, zorunlu kaldığı bir devlet biçimidir. Dolayısıyla faşizm yıkılmadan barışın koşulları yoktur. Buna rağmen öyle bir düşünecek olursak, iş ve ekmek verse sömürüyü bağrımıza mı basacağız? Türkiye tekelci kapitalizmi emperyalizme bağımlı değil de bizzat başka ülkeleri sömürerek işçi ve emekçilerine kısmı ekonomik imkânlar sunacak güçte olsaydı boyun mu eğecektik? O hükümet bu hükümet ne fark eder kurt, kuş, arı değil onların efendisi sermaye bizim hedefimiz. Faşizmin tüm kalelerini yıkmak ta ki dünyada tek bir sömürülen kişi kalmayınca kadar...

Sosyal reform yasası tümüyle geri çekildiğinde -ki bu reformistler ve işbirlikçi sendika ağalarının engeline mümkün görünmüyor- sömürüyü alt mı etmiş olacağız? Genel grev sloganı atanlar genel grevin, silahlanmış işçilerin devrimin son kozu olduğunu bilmiyorlar mı? Bunun için işçilerimizin örgütleri hazır mı?

Biz devam edelim. Eylem beş koldan Kızılay'a yürüyüşle devam etti. Türk-İş, Hak-İş ile DİSK, KESK ile Memur-Sen, Kamu-Sen bir araya getirilmemeye özen gösterilerek. Çünkü tepede uzlaşmış bu sendikalar tabanda bu uzlaşmayı gerçekleştiremediklerinin farkındaydılar. Bu güne kadar teşhir ve tecrit için mücadele ettiğimiz Hak-İş, Kamu-Sen, Memur-Sen gibi konfederasyonlar ESK (Ekonomik Sosyal Konsey) ile birlikte sendikalarımızın yönetimleriyle boy göstermiş, böylece kitle gözünde meşruluk kazanmışlardı. Eyleme Türk bayraklarıyla katılan bu gerici devlet sendikaları kitlelerine yetmemenin ve onları tabanlarında tutamamanın sıkıntılarını yaşıyorlardı. Bu eylemle birlikte söylemlerin KESK ve DİSK'in söylemlerine yaklaştığına/yaklaşmak zorunda kaldığına tanık olduk. Böylece kiteselleşmelerinin önündeki tikanıklık aşılmış oldu. Tıpkı CHP gibi emekçilerden yana bir maske takınıp, emekçilerin içinde kendilerini meşrulaştırmalarının oyunuydu bu. Eylemden önce açıklamalarıyla devlete ve polise sırtını dayadıklarını, hatta onlarla el ele olduklarını, dolayısıyla işbirlikçiliklerini her zamanki gibi açığa vurmuşlardı. Ancak emekçiler hangi sınıftan olduklarını ve hangi sınıfa karşı savaşmak zorunda olduklarını biliyorlar, sezinliyorlardı. Kortejler 10.00'da oluşturulup yola çıkıldı. Kızılay'a 12.00'de vardık. 12.30'da bir açıklama kitlenin coşkusunu bıçak gibi kesti. "Arkadaşlar eylemimiz burada bitiyor lütfen sessizce!!! dağıtalım". Dağılma beklendi, kitle dağılmadı. Tekrar kortejler oluştu geldiğimiz yoldan aynı disiplinle sloganlarımızla döndük. Emekçiler düzenli kortejlerle arabalarına doğru yürüdüler. Yüzler sıkın-

Samsun'da kurulu bulunan British American Tobacco (BAT) firmasına ait Samsun-Balıca Fabrikası'nda çalışan 120 işçinin işten atılmasının ardından başlayan eylemleri fabrika işgaliyle devam ediyor. İşçilerin, işten atılmaları ve ücretlerinin ödenmemesi üzerine yaptıkları işgal eylemlerinde sonuç alınca kadar fabrikeyi terk etmeyeceklerini söylüyorlar. Dışarıda kurulan çadırlarda ise soğuk havaya rağmen gece gündüz nöbetleşerek destek eylemleri sürüyor.

Bu arada BAT patronu, Tek Gıda-İş Sendikası yöneticileri ile görüşerek işçilerin ücretlerini artırmabileceklerini söyledi. Sendika yöneticileri ise eylemin nedeninin ücretler olmadığını söyleyerek, işten atılan işçilerin derhal işe geri dönmelerini istedi. Patronun bu talebi kabul edemeyeceğini bildirmesi üzerine görüşme sonuçsuz kaldı.

Tepe Klima işçileri 4 ay boyunca ücretlerini alamadıkları için başladıkları eylemlerinin 37. gününde, 7 Mart tarihinde fabrikayı işgal ederek kendilerini fabrikaya kilitleyip kapı önlerine barikatlar kurdular. Dışarıdan açılmasını engellemek için kapıları kaynak makineleriyle kapattılar.

İşçilerin eylemlerini büyütmesi üzerine patron, görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldı. Tepe Klima patronu, görüşmeyi Pendik Emniyet Müdürü, Limter-İş Genel Başkanı Kanber Saygılı ve Genel Sekreteri Hakkı Demiral ile işçi temsilcileriyle yaptı. Görüşme sonunda, işçilerine ücret alacaklarının tümünün ve direnişte geçen günlerinin ücretlerinin (46gün) için 16 Mart'ta ödenmesi üzerine anlaşmaya varılarak sözleşme imzalandı.

tılı, öfkeli ve düşünceliydi. Dönüşte otobüslerde bildirilerimiz ellerdeydi. Emekçilerin bildirilerimizi yolda giderken okumaları yere atmamaları doğruya yönelme sezgilerinden mutluluk ve umut duymamıza neden oldu.

Bize yasaklanan Taksim alanını 17 Temmuz'da açtığımız gibi aynı kararlılıkla bu kez de Kızılay alanını emekçilere açmıştık. Tam bir sınıf dayanışması ve bütünlüğü alana hâkimdi, ancak ihanet bir kez daha karşımıza çıktı. Otobüslerde, döndüğümüzde işyerlerimizde emekçiler "Anlaşmışlardı, bizi kullanıp sattılar, geri dönmeyecektik, sendika yöneticileri kendi güç gösterilerini yaptılar biz bu kadar insanı sokağa dökeriz diye meclis kulislerinde inisiyatif kazandılar. Bu kadar emekçi bir araya gelince neler yapılmaz ki, meclise bile yürünür" şeklinde konuşuyorlardı. Bütün bu konuşmalarda emekçilerin tek güçsüzlüğünün örgütsüzlüğü olduğuna tanık olduk. Böylesine bir devrimci durumda İç savaş safları bunca keskinleştirmişken komite ve konseylerimizi yaymanın birinci hedefimiz haline gelmesinde hemfikir olduk. Ya kanlı kavgalı savaş ve devrim, ya çürüme yok olma ve ölüm. Sendikalarımıza komite ve konseylerimizin denetim ve çekimini taşıyamazsak emekçiler ihanetten kurtulamayacaklar.

Tam işyerlerimizde bunları konuşuyorduk. Bayram Meral'in satın alınmış sözleri duyuldu: "Uzlaşma zemini doğdu" 29 Temmuz'da alınan grev kararında Türk-İş grev kırıcı olarak yerini aldı. Emeklilik yaşı 58-55 olarak geri çekilmiş. Tek hedef buydu sanki. Sosyal Güvenlik yasasının diğer gaspları, sömürünü sefaletle ulaştığı işçiler, emekçiler, işsizler ordusu, çocuk işçilerin sömürüsü bitti mi? Hayır! Bayram Meral ve işbirlikçilerin ta kendisidir biten.

29 Temmuz Saraçhane Eylemi: 29 Temmuz'da yarım günlük iş bırakmada ve mitingde "İhanetin Hesabı Sorulacak" sloganı yükseliyordu. "İşçiler Burada Bayram Meral Nerede". Sosyal güvenlik yasasına karşı bir sendika yöneticisinin, "Eğer konfederasyonlarımız eylem kararı almazsa biz de konfederasyonlarımıza yürürüz" tavrını tam burada yerine getirmek gerekiyor. Emekçiler, işçiler sendika ve konfederasyonlarına yürümeli, işbirlikçileri ve satılmışları alaşağı etmelidirler. Türk-İş'in 24 Temmuz'da SES aracına yazdığı "Türk-İş Laik Devletin ve Demokratik Cumhuriyetin Koruyucusudur" sloganı kendisini yeterince tanıtmıyor. Laik aldatmacasındaki devlet hiçbir zaman demokratik olmadı. Kurulduğundan bu yana Kürt halkının, devrimci ve emekçilerin düşmanı ve katili oldu. Bu devleti korumak ancak emekçilerin karşısında durmak demek, çünkü bu devlet emekçinin düşmanı...

Gelişen eylemlilikler bitirilebilecekmiş gibi görünmüyor. Devletin göstermelik tavizleri de fazla tatmin edici değil. Tavandaki pazarlıklar emekçilerin tarzı değil, emekçiler daha radikal tavırlar bekliyorlar. Devrimci işçi ve emekçi komitelerinin çekim alanı oluşturması da bundan kaynaklanıyor. Oskam'ın usturası emekçinin elinde. Sadece, kangrenleşmiş dokuyu söküp atması için örgütlenmesi gerekiyor. Çok sıkı korunmuş, katılımcı, demokratik, kendi yasalarını koyabilen bu örgütlenmeler emekçiler tarafından tanındıkça devrimin yolu açılacak, halk devriminin iktidarı emek yönetimi ele alacaktır.

Önümüzde duran çok önemli bir görev var. Devrimciler örgütüyle, kitle örgütü komite ve konseyleri buluşturmak. Bulduğumuz her yerde komitelerimizi, konseylerimizi örgütleyip yaşamı yeniden yaratmaya başlayalım. Sendikalarımızda, işyerlerimizde, mahallemizde, köyümüzde, okulumuzda... Önümüzde zorlu bir kavga var. Eğer hazır olamazsak faşizmin önünde çürümek ve yok olmak işten bile değil. Dostumuzu düşmanımızı iyi seçelim.

**YA DEVRİM YA ÖLÜM!
ZAFER SAVAŞAN EMEKÇİNİN OLACAK!**

Devrimci Emekçi Komiteleri

Dünya Emekçi Kadınlar Günü

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 6 Mart'ta Kadıköy'de coşkulu bir mitingle kutlandı. 5 Mart'ta yapılan feminizmin etkisindeki mitingün tersine alanda kadın ve erkek emekçiler yanaydılar.

6 Mart Pazar günü, binlerce kişi, Kadıköy Meydanı'na hareket etmek için Tepe Nautilus'ta saat 11.00 itibarıyla toplanmaya başladı.

EKA olarak bizim de hazırlıklarında yer aldığımız yürüyüşün başladığı saate kadar ve yürüyüş boyunca sloganlar, marşlar ve ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Alanda açıklama Türkçe ve Kürtçe okundu. "*Tarihimizden güç alarak diyoruz ki 'Vardık, Varız, Sınıfsız ve Sömürsüz Bir Dünyayı Yaratana Kadar Var Olacağız!'*" denilen konuşmanın ardından, "İnancın Sınandığı Zor Mekânlar: Hücreler" adlı kitabı nedeniyle cezaevinde olan sosyalist yazar Nevin Berktaş'ın gönderdiği mesaj okundu. Berktaş, mesajında "*hapishane duvarları ardında olmam aranızda olmamı engellemiyor*" diyordu.

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde direnişte olan KDS işçileri, Ev İşçileri Dayanışma Sendikası Girişimi, Ontex'ten kadın işçiler, direnişte olan PTT işçileri ve direnişini zafere ulaştırmış olan Paşabahçe direnişçisi Türken Albayrak artarda konuşmalarını yaptılar.

İşçi Kültürevi'nden Tanyeri Şiir Topluluğu, Tanya'yı yeniden alana taşıdı. Sahnede konuşmalarla birlikte ezgiler de yer aldı. Emeğe Ezgi'nin parçalarına tüm kitle bayraklarını sallayarak eşlik etti.

Saatler 15.00'i geçerken, direnişteki tüm işçiler sahneye çıkıp kadın ve erkek emekçileri selamlayarak 8 Mart mitingi sona erdirdiler.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kapsamında çeşitli eylem ve etkinliklerde bulunan EKA'lı kadınlar olarak biz de 8 Mart 2011 akşamı saat 19.00'da Taksim Tramvay durağında "Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü - EKA" pankartı açarak yürüyüş yaptık.

Coşkulu bir şekilde sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne geldiğimizde basın açıklamamızı okuduk. Basın açıklaması, "*Bizler biliyoruz ki, tarihsel ezilmişliğimizin nedeni salt cinsel değil, sınıfsal- ulusal temele dayanmaktadır. Sömürü ve ezilmenin kaynağı özel mülkiyete dayalı kapitalist sistemin varlığıdır. Cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüye son vermek ancak kapitalizmi ortadan kaldırmakla mümkündür. Bunun için tüm dünyadaki sınıf kardeşlerimizle, kadın erkek elele mücadeleyi örmeliyiz*" sözleriyle bittikten sonra Enternasyonel Marşı ile eylemimizi bitirdik. Enternasyonale etraftaki turistlerin de kendi dillerinden katılması enternasyonalin anlamını bulduğunun işaretiydi.

**Yaşasın Emekçi Kadınların
Kapitalizme Karşı Savaş Günü**

EKA

Beyoğlu'nda İstiklal Caddesi'nde toplanan Gazetecilere Özgürlük Platformu üyeleri, Taksim Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. 92 meslek örgütünün oluşturduğu GÖP yaptığı basın açıklamasında hiçbir fikir ayrılığı gözetmeden tüm yayın kuruluşları ve gazeteciler için toplandıklarını, gazetecilerin kendi özlük hakları için değil, halkın haber alma hakkını kullanabilmesi için burada olduklarını belirttiler.

Gazetecilere Özgürlük Platformu gazetecilerin tutuklanmasını protesto etmek için 20 Mart'ta Ankara'da basın açıklaması düzenleyecek. 13-20 Mart tarihleri arasında da gazeteci cemiyetleri tarafından her gün farklı illerde basın açıklamaları yapılar.

ŞİMDİ MİLYONLAR HALİNDE TAKSİM'E AKMA ZAMANIDIR

Dünya Halkları Devrime Yürüyor...

Tunus'tan Mısır'a, Yemen'den Bahreyn'e, Yunanistan'dan Türkiye ve Kürdistan'a tüm dünyada sokaklarda eylemcilerin adımları yankılanıyor, meydanlar dolup taşıyor.

Yeryüzü bir kez daha isyancıların ayak sesleriyle sarsılıyor. Kulaklarımızı çınlatan, doğmakta olanın özgürlük çığlığıdır. Özgürlüğün kanat çırpışlarını duyuyor musunuz?

Emek ordusu yürüyor...

Kindinden çalınanları geri almak için, tarihin yargısını sömürücülerin suratına çarpmak için... İsyancılar isyancılar, ayaklanmalar ayaklanmalar, zaferler zaferleri körüklüyor. Dünya devrim ordusu ilerliyor!

İşçiler, Emekçiler, Yoksul Kürt Halkı,

Kadınlar ve Gençler,

Kan ve gözyaşından başka insanlığa verebileceği bir şeyi kalmayan bu sömürü çarkının dönmesine izin verecek miyiz?

Yaşamdan kovulan bizleriz. İşsiz, açsız, güvensiz, geleceksiz bırakılan bizleriz, istemediğimiz savaflara sürüklenen bizleriz... Ellerine ve dillerine kelepçe vurulan, dört duvar ardına konulan bizleriz... Dünyayı yaratan, yaşamı ilmi ilmi dokuyan da bizleriz. Üreten ve vareden bizim ellerimiz, bizim beynimiz... Dünyayı değiştirecek olan da bizim ellerimiz ve beynimizdir.

Ellerimizi, yüreklerimizi ve seslerimizi birleştirelim.

Açlık, yoksulluk, işsizlik, iş kazaları kader değildir. Başımızın üzerinde dönüp duran, bizi soluksuz bırakan bu sömürü düzeni değişmez değildir. Biz milyonlar, onlar bir avuç asalak... Tunus'ta işsiz bir gencin kendisini yakmasının ayaklanmanın fitilini nasıl ateşlediğini, birleşmiş öfkeyi nasıl patlattığını hep birlikte gördük. Bir kıvılcımın bozkır nasıl tutuşturduğuna tanık olduk.

Grev grev, çadır çadır binbir emekle büyüyor kavga... Dövüşe dövüşe yürüyor emek ordusu... Kürt halkının özgürlük soluğu sanıyor her yanı. Halklar kendi geleceklerini özgürce tayin edebilmek için ayağa kalkıyorlar.

Ve şimdi Tahrir artık Taksim'dir.

Taksim devrimdir. Şimdi milyonlar halinde Taksim'e akma zamanıdır. Milyonlar halinde dünyayı değiştirme zamanıdır. Dünyayı işçi sınıfının yaratıcı ellerine alma zamanıdır. Kürt halkının özgürlük çığlığının zafer çığlığına dönüşme zamanıdır. Zindanları yıkıp tutsakları özgürleştirme zamanıdır.

Zincirlerimizden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Kazanacağımız koskoca bir dünya var. O halde ellerimizi, yüreklerimizi ve seslerimizi birleştirelim.

Gün artık bizimdir.

Taksim 1 Mayıs Alanı'dır, 1 Mayıs Alanı devrim alanıdır diyen Leninistler sizleri 2011 1 Mayıs'ında Taksim'in yolunu açanların yanında saf tutmaya, Mücadele Birliğini büyütme çağırıyor.

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emekçinin Olacak

DEK | DEVRİMCİ EMEĞİ KOMİTELERİ

PROGRAM

PANEL

Dünyada ve Türkiye'de Komite KONSEY Deneyimleri

* Dünyada

Komite KONSEY Deneyimleri

* Türkiye'de

Komite KONSEY Deneyimleri

* Tartışma ve Sonuç

Yer: TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İhlamur Sok. No:10 Kızılay ANKARA

Tarih: 17 Nisan 2011 Pazar

Saat: 12.00-18.00

İrtibat: 0 535 869 01 80 zaferedek@gmail.com

halkın denizi denizleşen halkla

MİTİNG

Denizleşenlerimizle Yürüyoruz!

6 Mayıs 1972'de devrimimizin üç öncüsü idam edildi.

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan...

Onlar, üç yiğit komünist önder...

Onlar, zora dayalı devrim anlayışının öncüleri...

Onlar, mücadele birliğini bilincini bugüne taşıyanlar...

Burjuvazi onların hayatlarını devrimden kopartarak, işçi ve emekçileri öncüsüz bırakacağını zannediyordu. Onlar yaşamlarıyla olduğu kadar ölüme meydan okuyuşlarıyla da devrimimize öncülük etmeye devam ediyorlar.

Onlar, hayatlarını Türkiye ve Kürdistan devrimine adadılar. Siyonizme karşı direnen Filistin halkı hala onların adını haykırıyor. Yoksul köylüler onların adını veriyor çocuklarına. ODTÜ'nün gizli geçitleri onların ayak sesleriyle yankılanıyor.

Dünya halkları 6. filoyu onların öncülüğünde koyuyor topraklarından. Ezilen Kürt ve Türk emekçileri halkları onlarla uyanıyor umut dolu günlere.

Bugün İşçiler, emekçiler, gençler Denizlere akıyor,

Devrim Denizlerin öncülüğünde büyüyor

Onların anısının 39. yılında devrime yürek veren tüm emekçileri, devrimci-demokrat ve aydınları Denizler'le buluşmaya çağırıyoruz.

halkın denizi denizleşen halkla

ANMA